HALKIN SESİ

14 EYLÜL 1976
250 Kuruş
74

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

*Marksizm-Leninizmin Büyük Ustası
Dünya Proletaryası ve
Ezilen Halkların
Büyük Öğretmeni
Emperyalizme,
Sosyal-Emperyalizme ve
Revizyonizme Karşı
Mücadelenin
Büyük Önderi*

MAO ZEDUNG YOLDAŞ TÜRKİYE PROLETARYASI ve HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİNDE YAŞAYACAK

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETARYASININ ve

MAO ZEDUNG YOLDAŞ

Mao Zedung yoldaş sonsuzluğa göçetti...

Zonguldak'ta kömür madenine inen, Divriği'de, Ergani'de bakır çıkaran, Karabük'te, İskenderun'da fırın ateşleyen, İstanbul'da torna açan arkadaş!

Karayollarının grevcileri! Ereğli'nin direnişçileri! Demiryolcular! Liman ve PTT işçileri! Tüm grevgöz cüleri! Çukurova, Menderes ve Gediz ovalarının, Sazlıköy'ün, Ceylanpınarın tarım işçileri! 15-16 Haziranın Yiğitleri! Türkiye'mizin demir bilekli işçi sınıfı!

Sizler sağolun!

Pazarcık'ta, Sarıbahçe'de, Beylikköprü'de ağaların sömürü ve zulmüne karşı yiğitçe mücadele eden arkadaş! Kars yaylasının, Trakyanın çobanları! Türkiye'mizin toprak ve hürriyet isteyen çalışkan, fakat yoksul köylüleri!

Sizler sağolun!

İstanbul'da, Ankara'da, İzmir' de Elazığ'da, Denizli'de, Tunceli'de, Bingöl'de, Diyarbakır'da, Adana'da faşist zulme karşı direnen, iki süper devlete karşı bağımsızlık bayraklarını yükselten bütün milliyetlerden Türkiye halkı! Halkımızın gözbebeği yiğit gençliğimiz! 15-16 Haziranın, Turanların, Sıkıyönetim zindanlarının yiğit ve cefakar kadınları! Özgürlükten ve bağımsızlıktan yana olan bütün yurtsever ve demokratlar!

Sizler Sağolun!

800 milyonluk devrimci Çin halkı! Çin Komünist Partisi! Dünyanın bütün Marksist-Leninistleri! Bütün ülkelerin proleterleri, ezilen halklar ve milletler!

Sizler sağolun ve yaşayın!

Sizlerin emperyalizme, sosyal-emperyalizme, gericiliğe, her türlü sömürü ve zulme karşı mücadelesi, Mao Zedung yoldaşın ölümsüz anısını sonza kadar yaşatacaktır.

Mao Zedung yoldaşın ölümü, yalnız Çin halkı için değil, bütün dünya halkları için, bütün insanlık için yeri doldurulmaz büyük bir kayıptır. Bütün ülkelerin proletaryasının, bütün dünya halklarının, ezilen milletlerin ve emperyalist savaşa karşı çıkan, özgürlükten yana tüm insanlığın duyduğu derin acı, Türkiye halkının ve devrimcilerinin yüreğini de dolduruyor.

Biz, Çin Komünist Partisi önderliğinde birleşen 800 milyonluk devrimci Çin halkının, Mao Zedung'un açtığı büyük devrimci yoldan ilerleyerek daha büyük zaferler kazanacağına derinden inanıyoruz. Gene kuvvetle inanıyoruz ki, Çin halkı büyük öğretmen Mao Zedung'un düşüncelerine bağlı kalarak ülkelerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş ve halkların devrim mücadelelerini daima büyük bir enternasyonalist ruhla destekleyecek, asla hegemonya peşinde koşmayacak ve insanlık tarihinin ilerlemesine yeni katkılarda bulunacaktır.

Mao Zedung yoldaş, yalnız Çin halkının yüce önderi ve büyük proleter devrimcisi değildir. Mao Zedung yoldaş, bütün insanlığı sömürü ve zulümden kurtaracak olan Marksizmin büyük ustası, uluslararası komünist hareketin daima ışık saçacak olan rehberi, dünya proletaryası ve ezilen halkların büyük öğretmenidir. Mao Zedung yoldaş, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelenin büyük önderi, yenilmez proleter devrimci savaşçısıdır. O, insanlığın ilerlemesine eşsiz hizmetlerde bulunan tarihin en büyük devrimcilerinden biridir.

Mao Zedung, bütün hayatı boyunca Marks, Engels, Lenin ve Stalin'den devraldığı proletaryanın büyük devrimci davasını savundu. Yüz milyonlarla Çin halkını emperyalizmin zulmünden ve ortaçağ karanlığından kurtaran milli demokratik devrime önderlik etti. Marksizmi Çin'in somut pratiğine yaratıcı bir şekilde uygulayarak devrim zafere götürdü. Yeni demokratik devrimin ve halk savaşının bir çok meselelerini doğru bir şekilde çözdü ve Marksizmi geliştirdi. Ezilen halklar ve sömürülen milletlerin önüne yepyeni bir ufuk açtı.

Mao Zedung yoldaş, milli demoratik devrimin zaferinden sonra, Çin halkının sosyalist devrimine ve Büyük Proleter Kültür Devrimine önderlik etti. Liu Şao Çi, Lin Biao ve Deng Siao Ping gibi kapitalizm yolcularının revizyonist karargahlarını yıkarak Çinde proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırdı. Proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi konusunda Marksizme büyük katkılarda bulundu, Marksizmi zenginleştirdi. O'nun sosyalist toplumda burjuvazinin geri dönüş girişimlerini siyasi bir devrimle ezmek ve proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak yönündeki devrimci teorisi, Marksizmi dünya proletaryası elinde daha güçlü bir silah haline getirdi.

Mao Zedung'un başlattığı ve yönettiği Büyük Proleter Kültür Devrimi yalnız Çin'de değil, bütün dünyada revizyonizme ağır darbeler indirdi. O'nun büyük devrimci cesaret ve uzak görüşlülükle yürüttüğü bu devrim, Sovyet dönek kliğinin başını çektiği modern revizyonizmle Marksizm-Leninizm arasına kesin bir sınır çizdi ve bütün dünyada revizyonizme karşı güçlü bir mücadele çağrısı oldu. Marksizm-Leninizm bayrağını yükseğe kaldıran Mao Zedung yoldaşın bu devrimci gürleyişi, yurdumuz topraklarına da ulaştı. Türkiye proleter devrimcileri, işçi sınıfı hareketimizin devrimci mirası ve tecrübeleriyle Büyük Proleter Kültür Devriminin öğretisini kaynaştırarak, modern revizyonizme karşı kararlı bir mücadale açtılar ve yurdumuzda Marksizm bayrağını yeniden yükselttiler. Bu nedenle biz Türkiye

EZİLEN HALKLARIN BÜYÜK ÖĞRETMENİ

ÖLÜMSÜZDÜR

Marksistlerinin yüreği, Mao Zedung yoldaşa büyük saygı, sevgi ve şükran la doludur.

Türkiye Marksistleri ve halkı, Mao Zedung yoldaşın büyük devrimci anısını sonsuza kadar yüreklerinde taşıyacaklardır. O'nun düşünceleri, Türkiye proletaryası ve halkının emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve feodalizme karşı yürüttüğü milli demokratik devrim mücadelesine ve bunun kaçınılmaz devamı olan sosyalist devrimimize ışık tutacaktır.

Mao Zedung yoldaşın Marksizme gösterdiği sarsılmaz bağlılığı ve revizyonistlerden gelecek "bin bıçak darbesinden korkmayan" cesur ve kararlı mücadele ruhunu örnek almalıyız !

Mao Zedung'un bütün hayatı boyunca yaptığı gibi, sağ ve "sol" oportünizme karşı çıkmalı, iki çizgi arasındaki mücadeleyi devam ettirmeli, bugün proleter devrimci hareket önündeki esas engel olan sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma çizgisini yıkmalı ve bütün proleter devrimcilerin Marksizm temelinde birleşmesi için kararlı olarak mücadele etmeliyiz !

Baş düşmanları iki süper devlet ve özü toprak devrimi olan milli demokratik devrim hedefinden gözümüzü ayırmamalı, özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerinden kaynaklanan savaş tehlikesine karşı mücadele etmeli ve hazırlanmalı, her şart altında devrim yolunda direnmeliyiz !

Mao Zedung yoldaşın, bütün dünya milletlerinin kurtuluşu ve eşitliği için mücadele eden, sömürü ve zulmü yıkmak için bütün milliyetlerden halkı eşitlik ve özgürlük temelinde sımsıkı birleştiren büyük enternasyonalist ruhunu örnek almalıyız !

Emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve sömürgeciliğe, hegemonyacılığa karşı mücadele eden ezilen milletleri ve halkları daima desteklemeli yurdumuzdaki Kürt milliyeti üzerindeki milli baskılara karşı çıkmalı, bütün milliyetlerden Türkiye halkını iki süper devlete ve feodalizme karşı sımsıkı birleştirmeli, milliyetlerin eşitliğini ve kendi kaderlerini tayin hakkını savunmalıyız. Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenliğini desteklemeli, bütün yabancı askerlerin Kıbrıs'tan çekilmesi için mücadele etmeliyiz. Türkiye'nin iki süper devlete ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı dünya birleşik cephesinde yer alması için çalışmalıyız !

Mao Zedung yoldaşın Marksizm gerçeğini kendi ülkesi şartlarına uygulamada gösterdiği yaratıcılığı örnek almalı, mücadelemizi O'nun sahip olduğu "enginleri fethetme ruhuyla" sürdürmeliyiz.

Bunun için, dogmatizmi, kopyacılığı ve sübjektivizmi yenmeli, yurdumuz gerçeğini araştırmalı, daima gerçeklere dayanmalı, gerçeği bütün yönleriyle kavramalı ve olumsuz olan gerçekleri değiştirmede kararlı olmalıyız.

Mao Zedung yoldaşın halk kitleleriyle birleşen, daima emekçi halka güvenen ve devrim için kitleleri sefer ber eden mücadelesini örnek almalıyız !

Bunun için dar kapıcılığı yıkmalı, devrimin gerçek sahibi ve yaratıcısı emekçi kitlelerin derinliklerine yönelmeli, halkın çoğunluğu açısından düşünmeli, en geniş çoğunluğun birleşik cephesi için çalışmalı, emekçi halkın acılarını ve kaderini paylaşmalı, bencillikten arınmalı ve halka hizmet ruhuyla dolu fedakar bir mücadele vermeliyiz!

Mao Zedung yoldaşın güçlüklerden korkmayan, sabırlı ve çetin bir şekilde mücadele çizgisini, o' nun "uzun yürüyüş" ruhunu örnek almalıyız ! Bunun için şartlara boyun eğmemeli, daima güçlüklerin üzerine gitmeli, çetin bir şekilde mücadele etmeli, aceleciliği yenmeli, proletaryanın uzun vadeli, sabırlı ve kararli mücadele çizgisini izlemeliyiz !

Mao Zedung'un proletaryanın devrimci birliğine çok yüksek değer veren örgütlü ve disiplinli ruhunu örnek almalıyız.

Proleter devrimci hareketin birliğini sağlamlaştırmalı, çelik disiplinli olmalı, Türkiye'nin bütün proleter devrimcilerini birleştirmek için tekkeciliği ve ahbapçavuş zihniyetini kökünden yıkmalı, Marksist hareketin 55 yıllık köklerine sımsıkı bağlanmalıyız.

Mao Zedung yoldaşın uluslararası hareketin en önünde bıraktığı büyük yeri doldurmak için, bütün ülkelerin Marksistleri olarak büyük bir seferberlik açmalı, dünya emekçi halkı için den milyonlarca devrim savaşçısı kazanmalıyız!

Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini emekçi yığınların elinde, sömürücülerin eski dünyasını kökünden yıkıp, ezilenlerin aydınlık ve yeni dünyasını kuracak büyük bir devrim silahı haline getirmeliyiz !

Bu büyük mücadelede Türkiye proletaryası ve halkı üzerine düşen görevi yerine getirecektir!

Duyduğumuz derin acıyı, daha kararlı, daha çetin, daha fedakar ve daha disiplinli bir mücadeleye dönüştürmeliyiz!

Bütün ülkelerin proletaryası ve ezilen halkları, Mao Zedung'un Marks Engels, Lenin ve Stalin'den devralarak ilerlettiği büyük devrim davasını mutlaka zafere ulaştıracaktır !

Mao Zedung yoldaş, devrimci dünya halklarının düşüncesinde, mücadelesinde ve yüreğinde sonsuza kadar yaşayacaktır !

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi !

HALKIN SESİ

DGM'LERE KARŞI KİTLE MÜCADELESİ

Devlet Güvenlik Mahkemesi yasa tasarısı mecliste dir. Dergimiz bayilere ulaştığında tasarı görüşülmeye başlanacak. "DGM'ler yeniden kurulabilecek mi?" Bütün Türkiye' nin sorduğu bu soruya kısaca şu cevabı vermek gerekir: Bu mahkemelerin geleceği, faşizme karşı olanların göstereceği çabaya bağlıdır.

Bugün, DGM'lerin yeniden kurulamayacağını kesinlikle söylemek mümkün olamamaktadır. Çünkü, okuduğunuz yazı 10 eylül günü yazılmıştır. Tabandan gelen zorlamayla, DGM'ler aleyhinde demeçler verenlerden, hatta genel grevden bahsedenlerden henüz eylem konusunda ses çıkmamıştır. Oysa DGM'ye karşı eylem yapılacaksa zamanı gelmiştir. Yasa çıktıktan sonra eylem, ordu geçtikten sonra borazan çalmak olacaktır.

Kimilerinin mantığı şudur: "Nasıl olsa gelecek yıl seçim vardır ve CHP iktidara gelecektir. Bu bakımdan şimdiki görev ortalığı karıştırmak ve seçimleri tehlikeye sokmamak tır. DGM yasasının çıkmaması meclis meclis muhalefeti ve parlamenter engellemelerle sağlanmalıdır." Bu düşünce yavaş yavaş kimi gazetelerin sütunlarında yer etmeye başlamıştır.

DGM yasası mecliste engellenebilirse buna herkes sevinir. Ne var ki, DP de dahil bütün gerici partiler yasanın çıkarılmasında anlaşmışlardır. 10 kişilik CGP'nin belirleyici bir önemi olmayacaktır. Üstelik DGM'lerin yeniden kurulması şimdi engellense bile meclis tatili bittikten sonra konuyla ilgili yeni girişimlerin yapılmayacağı söylenemez. Çünkü DGM'lerin kuruluşu sadece kanun maddelerine bağlı değildir. Bu mahkemeler, 12 mart sonrası şartlarda, bir kısım CHP'linin de EVET oyu kullanmasıyla Anayasaya yeni maddeler sokularak oluşturulmuştur.

Bütün bunları bir yana bırakalım. DGM'lerin kaldırılmasını her şeyden önce demokratik bir kazanç olarak ele almak gerekir. Demokratik hakların özü, kağıt üzerindeki kanun maddelerinde değildir. Sonuçta bu haklar maddelerle pekiştirilse de, gerçek teminat her zaman halkın mücadelesi olarak kalmaktadır. "Vatan, uğrunda kan dökülen topraktır" derler. İşte demokratik bir hak da, uğrunda gerçek bir mücadele verilerek kazanılır. Geçen sayımızda yayınlanan yazısında Avukat Mehmet Cengiz'in belirttiği gibi, "15-16 Haziran'ı hatırlamak gerekir." O zaman mecliste kesin bir çoğunluğa sahip olan AP iktidarı, sendika özgürlüğünü ortadan kaldıran 274-275 sayılı yasaları çıkartamadı. Niçin? Çünkü bu yasa tasarısına karşı onbinlerce işçi, içlerinden üç ölü dökerek yürümüşlerdi.

Aslında aynı şeyleri, siyasi iktidarlar için de söylemek mümkündür. Bir parti, uzun ve kısa vadeli amaçlarını sınıfına ve halkına kavratırsa ayakta durabilir. Bu amaçlar uğrunda milyonlar harekete geçerse gerçek teminatına kavuşabilir. Fikirler halkın mücadele tecrübesi içinde maddi bir güç haline gelebilir, programlar ancak bu sayede geçerlilik kazanır. Mecliste havaya kalkan parmaklar, ya da bir sabah vakti harekete geçen tanklar böyle bir birikim karşısında bir anlam ifade etmez. Halka dayanmayan bir iktidar, ya içi boştur ve çökmeye mahkumdur ya da tarihi bakımdan zamanını doldurmuş gerici güçlere aittir. Bütün bunlardan dolayı yarınlar, halkı dış ve iç düşmanlarına karşı sonuna dek seferber edebilecek tek güce, proletarya hareketine aittir.

CHP'ye ve diğer demokratik iktidar yanlılarına gelince, gerçek demokrasiyi savunduklarını söyleyenler, bunu kanıtlamalıdırlar. Demokrasiyi s alon ve meclislerdeki üç-beş kişi değil, caddelere ve meydanlara dolu şan halk yaratabilir. Sendika tabanındaki işçi, devlet dairesindeki memur, Anadolu'da köylü, okulda gençlik faşizme, MC'ye ve DGM'lere karşı mücadele istiyor. Gerçek yurtseverler bu mücadele talebinin karşısına çıkamazlar. Ellerinde bulundurdukları imkanları kullanarak bu talebin karşısına çıkanlar, demokrasi yanlısı sayılamazlar.

DGM'ler, MC'nin iktidarını sürdürmek için kullandığı en önemli araçlardan biridir. DGM'lere karşı mücadele, MC'nin düşürülmesi için tüm çalışanların genel grevi mücadelesinin bir parçasıdır.

İşçiler, yurtsever sendikacılar, tüm çalışanlar ve bütün yurtseverler:

Gün DGM'lerin yeniden kurulmaması için eylem günüdür!

Direnişteki Eğe Sanayii İşçilerini Maden-İş 4. Bölge Başkanı Halit Erdem Sattı

Eğe Sanayi İşçileri

1. 10. 1975'de toplu sözleşme görüşmelerinin ilk dönemiydi. Fabrikamızda Tek-Met İş Sendikası vardı. Bizler Tek-Met-İş Sendikasından ayrılarak Maden-İş Sendikasına üye olduk. Maden-İş Sendikası işyerinde yetkiyi aldı. Bize de, "Sizin direnişiniz 20 yıl sürse de size yardım edeceğiz" dediler. Bundan sonra son derece pasif ve kurnazca davrandılar. Bu arada toplu sözleşme görüşmeleri de devam ediyordu.

İşverenin vermiş olduğu zam tatminkar değildi. Patron birinci yıl için 425 kuruş, ikinci yıl için de 450 kuruş saat ücretine zam vermişti. İki maaş da ikramiye vermeyi kabul etti. Sendika da bunları kabul etmediğini bildirdi.

O sırada durumumuz Bölge Çalışma Müdürlüğündeki Uzlaştırma Kuruluna intikal etti. Uzlaşma Kurulu da patronun vermiş olduğu zamları tekrar etti ve sendika buna karşı çıktı. Patron da sendikaya ve işçilere imalatı durduracağını, kabul etmezlerse fabrikayı kapatacağını bildirdi. 4. ayın 7'sinde fabrikaya lokavt kararını astı. Bizi de içeri almadı.

Sendika başkanı Halit Erdem sanki gerçek bir devrimciymiş gibi sözler söyleyerek bizleri avuttu. Direniş ne kadar uzun sürer se sürsün, arkamızda olduklarını söyledi. Daha sonra durumumuz İş Mahkemesine intikal etti. İş Mahkemesi patronun aleyhine karar verdi. İşveren bu karara itiraz ederek Yargıtay 9. Dairesine başvurdu. 4. Bölge Başkanı Halit Erdem bu arada patronla görüşmeye başladı ve tutumu birden değişti. Fabrikadan mal çıkarılmasını biz engellemek istediysek de Halit Erdem buna karşı çıktı. Maden-İş içinde sosyal-emperyalizmin beşinci kolu görevini yapan Halit Erdem bize, "Haksızlık yapıyorsunuz, bu Maden-İş' in ilkelerine aykırıdır" dedi. Halit Erdem'in sayesinde işveren malını rahatça fabrikadan çıkartıp başka yerde imalata devam etti. Mal lar fabrikadan çıkarken biz kapıda kontrol etmek istedik. Bunun üzerine işveren bizi kara kola çektirerek gözdağı vermeye çalıştı. Bunun üzerine sendikaya haber verdik. 4. Bölge Başkanı Halit Erdem geldi ve işçilere şöyle dedi: "Biz böyle işlere karışmayız. Patron serbest satış yapabilir. Engellemeye hakkımız yoktur". Sonra karakoldan çıkıp gitti.

Bizler Yargıtayın kararını bekliyorduk. Halit Erdem ve beraberindekiler işçilerden gizli olarak işverenle bir görüşme daha yaptılar. Bundan sonra Halit Erdem temsilcilerle işçilere şu haberi yolladı: "Bizim direnişimiz buraya kadardır. Bundan daha ileri gidemeyiz, herkes başının çaresine baksın." Bunun üzerine işçiler bunun hesabını sormak üzere Maden-İş 4. Bölgeye gittiler. Ama bu sosyal-faşistler, işçiler sendikayı basmaya geliyor diyerek kaçıp gitmişler. Bu durum herkesin dağılmasına sebep oldu. O akşam fabrikaya sendikacılar fabrika önüne kurdu ğumuz çadırı söküp pankartları alarak kaçtılar. Eğe Sanayi işçilerini kendi kaderlerine terkettiler. Bu sahte devrimcilerin ihanetini bütün Maden-İş üyesi arkadaşlarımıza duyuruyor ve uyanık olmalarını istiyoruz.

TEZ BÜRO-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI

DOĞAN ÜSTKANAT:

"İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ, RUSYA ve AMERİKA ÖZENTİSİ OLANLARA KARŞI MÜCADELE İÇİNDE SAĞLANIR"

Arkadaşlarımız MC iktidarına karşı mücadele, işçi sınıfının eylem birliği ve tüm çalışanların genel grevi konularında TEZ BÜRO-İŞ sendikası Genel Başkanı Doğan Üstkanat'la konuştular. Üstkanat sorularımıza şöyle cevap verdi:

HALKIN SESİ: Son zamanlarda MC iktidarının işçi sınıfı üzerindeki baskıları yoğunlaşıyor. Bu baskılara karşı neler yapılmalıdır?

Doğan Üstkanat: Esasen ülkemizin azgelişmişlik özelliği taşıması sendikacılığımızı zorlaştıran faktörlerdendir. Bu azgelişmişlik içinde Türkiye'mizde siyasal istikrarsızlık hüküm sürmektedir. Bunun bir örneği olarak MC hükümetinin tutumu ortaya çıkıyor. MC'nin dört partiden oluşan yönetimi felsefe olarak birbiriyle uyuşamayan, sadece kendilerinin politik çıkarlarını düşünerek birbirlerine karşı mücadele veren güçlerden meydana geliyor. MC'nin büyük kanadı AP de büyük sermaye çevresinin istediği istikamette hareket etmektedir. Bu da bizim büyük zorluklarımızdan bir tanesidir. Dolayısıyla bu MC'nin bir an evvel yok edilmesi, ortadan kaldırılması gerekmektedir. MC içindeki siyasi partiler birbirlerini yok etmek ve kendi potansiyellerini arttırmak için, Türkiye'nin ekonomik durumunu da dikkate almadan bugünkü toplu sözleşme rejimini altüst eden bir tutuma girmektedirler. Bu partilerin erken seçim doğrultusunda bir çalışmalarını görmek mümkün değildir. Bu durumda MC'nin ortadan kaldırılması için, en önemli yol bütün işçi kuruluşlarının üyelerine meseleyi gayet iyi anlatarak tabandan gelen bir tepkiyle mevcut hükümeti erken seçime zorlaması bizce en açık yol olacaktır.

HALKIN SESİ: MC'nin düşürülmesi için tüm çalışanların genel grevini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Doğan Üstkanat: Başlangıçta yapılacak diyaloglar, gerçekleşmezse elbetteki eylem esas olacaktır. Bu takdirde tüm çalışanları, işçi-memur ayrımı gözetmeksizin, yasalara aykırı imiş gibi gözüküyorsa da, yasaların himayesini temin bakımından bir genel grevin yapılmasında engin yarar görmekteyiz.

HALKIN SESİ: Böyle bir genel grevin hazırlanmasının önünde ne gibi engeller var?

Doğan Üstkanat: Bazıları yasaların müsait olmadığı şeklinde engellerin varlığını getiriyorlar. Yasalar genel greve müsait olmasa bile, biz mevcut yasaların cevaz verdiği hususları bile yapamıyoruz. Mevcut yasaların uygulanamaması söz konusu ise, zaten Türkiye'de kanunsuzluk geçerlidir. Bu kanunsuzluk MC tarafından yapılmaktadır. Ona karşı kanunsuzlukla cevap vermek bizim kanuni bir hakkımız gibi doğal karşılanmalıdır.

HALKIN SESİ: Hukuki engeller dışında işçi sınıfı içinde yaratılmaya çalışılan rekabet de engeller yaratıyor. Bunu nasıl açıklamak gerekir?

Doğan Üstkanat: İşçi sınıfının birliğini bozan, bugün sendikacılığı meslek edinmek durumunda olan kişilerin kendisidir. Sendikacılığın söz edebilme müessesesi olması onlar için bir avantaj olarak yakalanıyor. Kimisi işveren yanlısı olarak, kimisi de kendi menfaatini düşünerek sendika enflasyonu yaratacak şekilde bol sendikalar kuruyor. Bu durum potansiyeli oluşturmakta güçlüklere yol açıyor. Sendikalar temsil ettikleri toplumun sosyal, ekonomik, kültürel ve siyasi isteklerini temsil etmelidirler.

HALKIN SESİ: DİSK yönetiminin, TÜRK-İŞ içindeki sosyal-demokrat sendikalara karşı tutumunu, işçi sınıfının birliği açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

Doğan Üstkanat: DİSK yönetimini ilerici, gerçekten sınıfsal açıdan mücadele veren ve sınıfına dönük bir politika izleyen bir güç olarak görmek bence mümkün değil. DİSK'in sloganları gerçekten işçiye dönükmüş gibi görünmekle beraber, sorumsuzluk içinde ortaya attıkları sloganların da arkasından gitmemektedirler. Mesela son olarak, Yol-İş Federasyonunun Konya'da yürüttüğü greve karşı aldıkları ilgisiz tavır da buna örnektir. Ülkemizde bugün, işçilerin çeşitli isimler altındaki konfederasyonlara bölünmesi ve böylece işçi sınıfının potansiyalinin güçsüzleştirilmesi şeklinde bir gerçekle karşı karşıyayız. Durum böyleiken "sosyal" esprisinin gerçek uygulayıcısı olduklarını söyleyen, DİSK'in sayın yöneticileri işçi haklarına dönük eylemlerin hiç birinin içinde yer almamaktadır. Giriştikleri hareketlerin çoğundan da başarısızlıkla çıkmaktadırlar. Mesela, Samsun'daki Maden İşletmelerinde, SSK'da ve Seydişehir'de böyle olmuştur. Buralardaki eylemler işçilerin ölümüne, hapsedilmesine hatta, iş hürriyetinin alınmasına kadar vardığı halde DİSK buralarda işçi haklarına sahip çıkmadı. Biz SSK eylemleri sırasında, bu eylemleri her yönden desteklediğimiz ortaya koymamıza rağmen, bugün hükümet ile mücadelede adeta ön safta bulunmamıza rağmen, DİSK yönetiminden istediğimiz desteği göremiyoruz. "Ben sınıf mücadelesi veriyorum" diyen kuruluşun, o sınıfın üyelerinin mücadelesinin yanında yer alması büyük sermaye çevrelerine yaramaktadır. Bu tür tutumlardan dolayı tüm çalışanları bir araya toplamada güçlük çekiyor ve siyasal bunalıma bir hal yolu bulmakta da geri kalıyoruz. Bu durum Türkiye'nin karmaşık dış politikası karşısında da bizi dışa karşı da zaafa sürüklüyor.

HALKIN SESİ: İşçi sınıfı dediğiniz gibi bazı sendikacıların ihanetiyle karşı karşıya. TÜRK-İŞ içinde yer alan bazıları Türkiye'nin Amerikaya bağımlılığı için çalışırken, DİSK içindeki bazı güçlerde Rusya'nın Türkiye'de güçlenmesi için çalışıyorlar. Bu durumu nasıl açıklıyorsunuz?

Doğan Üstkanat: Ekonominin uygulanmasında, ülkelerin özellikleri dikkate alınmalıdır. Ülkemizin özelliği ne Rusya'ya ne de Amerika'ya uydurulmasına imkan vermez. Bir kısmımız Amerika özentisiyle, bir kısmımız da Rusya özentisiyle uygulamalar istiyorsak, bu Türkiye'yi tanımadığımızı gösterir. Tez Büro-İş görüşü olarak şunu söylüyorum: Ne Rusya ne de Amerika özentisi içinde olmanın Türkiye'yi kurtarmayacağı inancını taşıyoruz. Türkiye ekonomik, kültürel ve coğrafi özellikleri itibariyle kendine has bir yapıya sahiptir. Biz kendi kurtuluşumuzu kendi çizgilerimiz içinde bulmak zorundayız. Amerika özentisi içinde meseleyi değerlendirirsek, Amerika'nın pazarı olmaktan öteye gidemeyiz. Rusya özentisine kapılırsak, dünyanın bazı yerlerinde görüldüğü gibi Rusya'nın peyki olmaktan öteye gidemeyiz. Yani her durumda bağımlı bir memleket olmaktan kendimizi kurtaramayız. Doğrudur, bazı sendikacılar kendi dağarcıklarında bir şey olmadığı için bazı yerlerden örnekler alarak Türkiye'yi o şekilde yaşatmak arzusu içindedirler. Bu bizim için çıkar yol değildir. Bunun somut örneğini son Yunanistan Türkiye meselesinde gördük. Özenti içinde olmamız nedeniyle bize sahip çıkmalarına imkan veriyoruz. Aslında biz meselelerimize bize sahip çıkmalarıyla değil, kendimiz meselelerimize sahip çıkarak çözüm bulabiliriz. Ama Rusya, ama Amerika özentisi içinde olan insanların Türkiye'yi toplum yapısı bakımından rahatsız ettikleri ve büyük ihanet içinde oldukları inancını taşıyorum. İşçi sınıfının birliği de ancak bu insanlara karşı mücadele ile gerçekleştirilebilir.

HALKIN SESI: MC'ye karşı tüm çalışanların grevinin hazırlanmasında dayanışma grevlerinin rolü olabilir mi? Sizin Tez Büro-İş olarak, bu konuda çalışmalarınız var mı?

Doğan Üstkanat: Biz Tez Büro-İş olarak, dayanışma grevlerinden yanayız. Bunu şöyle örneklemek gerekir; Yol-İş'in Konya'daki grevinin güç kazanması için biz 6 Eylül günü Garanti Bankasında başlatacağımız grevin başlama noktası olarak Konya'yı tesbit ettik. Konya'da grevi başlatarak hem Yol-İş'in grevi ile dayanışmamızı belirtecek, hem de kendimiz Garanti Bankasındaki haklarımızı elde etme mücadelesine başlamış olacağız. Ancak sadece, Tez Büro-İş'in Garanti Bankasında koyacağı hukuki grev, Yol-İş'le dayanışma bakımından yeterli değildir. Bugün inanıyorum ki, tüm sendikaların işverenlerle aralarında, önemli anlaşmazlıkları vardır. Bunları dikkate alarak dayanışmalarını göstermek amacıyla grevlere girmesi de o dayanışmayla grevi büyütmesi ve çoğaltması halkımız için çok önemli olacaktır. Demirel'in son olarak işverenlere karşı sert gibi görünen tutumu bizce tamamen bir oyun niteliğindedir. Bizle flört ediyormiş gibi görünerek bize karşı güçlenmeye çalışmaktadır. Buna sağduyu sahibi sendikacıların uyacağını sanmıyorum.

Hakkâri'de Millî Zulüm

Bizler Hakkari'ye bağlı Uludere halkıyız. HALKIN SESİ'ne sesleniyoruz. Sesimizi tüm devrimci kardeşlerimize duyurmak istiyoruz. Bizler yıllardan beri eziliyor ve hor görülüyoruz. Jandarma baskısı altındayız. Üzerimizde fiili bir sıkıyönetim uygulanmaktadır. Baskıların yoğunluğu MC döneminde büsbütün artmıştır. Halkımız kan kusmaktadır. İlk çağda bile görülmemiş işkenceler halkımız üzerinde uygulanmaktadır.

Bölgemize İçişleri Bakanlığı tarafından faşist bir teğmen gönderilmiştir. Bu teğmen beraberindeki 100 komando ile köyleri basmakta, halka işkence etmektedir. Köylüler karakolda üzerlerine su dökülerek dövülmektedir. Sabahları karakolun önündeki bir askeri ranzaya köylüler bağlanmakta, gözleri güneşe dikilerek akşama kadar bekletilmektedir. Yüzünü güneşten çevirmek isteyen askerler tarafından dövülmektedir. Buradaki durum her gün böyledir.

Savcıya şikayete gittiğimizde Savcı, "Ben bir şey yapamam, bu teğmen özel olarak tayin edilmiş" demektedir.

Elcanım mıntıkasında 13 yaşındaki Tevfik Altürk ve Lezgin Altürk'e 5 saat işkence edilmiştir. Çocuklar ağaca asılmışlar, daha sonra da Hizil suyuna atılarak bir saat bekletilmişlerdir. Çocuklar halen hasta yatmaktadırlar. Bu durum savcıya söylendiği zaman dilekçemiz bile kabul edilmemiştir.

Bizler Uludere halkı olarak sesleniyoruz. Bu zalim işkenceye, faşist teğmene dur diyen yok mudur? Halkımız bunun hesabını soracaktır. Tüm devrimci kardeşlerimizi bu durumu protesto etmeye çağırıyoruz.

Kahrolsun Faşizm ve Uşakları!

Bıji azadi, bımri kolati!

Ezilmiş Hor Görülmüş Uludere Halkı

HALKIN SESİ. / HAFTALIK SİYASİ DERGİ. / SAHİBİ : Hüseyin Karanlık. / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Kemal Doğan / YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul. /YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK 1103 Karaköy-İstanbul / BASKI : Daily News Web Offset. / ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi yıllık 125 TL, altı aylık 65 TL, Yurtdışı yıllık 200 TL, altı aylık 100 TL / İLAN ŞARTLARI : Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI : 100 TL. / GENEL DAĞITIM : Tür-da / EGE DAĞITIM : Orhan Özşişman / ANKARA DAĞITIM : Fikri Nigiş

MAO ZEDUNG'UN Ö

ÇKP MERKEZ KOMİTESİNİN, MİLLİ HALK MECLİSİ DA

YAYINLAD

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, Çin Halk Cumhuriyeti Milli Halk Meclisi Daimi Komitesi Askeri Komisyonu; Partiye, orduya ve ülkenin çeşitli milliyetlerden halkına son derece büyük bir üzün tüyle şunu bildirirler:

Partimizin, ordumuzun ve çeşitli milliyetlerden halkımızın sayılan ve sevilen ulu önderi, uluslararası proletaryanın ve ezilen milletlerle ezilen halkların yüce öğretmeni, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Askeri Komisyonu Başkanı, Çin Halk Siyasal Danışma Meclisi Milli Komitesi Fahri Başkanı Mao Zedung Yoldaş, her türlü bakıma ve tıbbi tedaviye rağmen, yakalandığı hastalıktan kurtulamıyarak 9 eylül 1976 günü saat 00:10'da, Pekin'de hayata gözlerini yummuştur. Başkan Mao Zedung, Çin Komünist Partisi'nin, Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu ve önderidir. Başkan Mao, Partimizi yöneterek, Parti içindeki sağ ve "sol" oportünist çizgilere karşı sürekli, kesin ve bilinçli bir mücadele vermiş, Cen Du-siyu, Çu Çiu-pay, Li Li-san, Lo Çang-lung, Vang Ming, Çang Kuo-tao, Kao Kang, Yao Şu-şih ve Peng D-huay'ın oportünist çizgilerini yenmiş, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde Liu Şao-çi, Lin Biao ve Deng Siao-ping'in karşı-devrimci revizyonist çizgilerini yenilgiye uğratmış, böylelikle Partimizi sınıf mücadelesinde ve iki çizgi arasındaki mücadelede durmadan geliştirip güçlendirmiştir. ÇKP, dolambaçlı yolları Başkan Mao'nun önderliğinde aşarak, bugün Çin Halk Cumhuriyetini yöneten büyük, şanlı ve doğru bir Marksist-Leninist Parti haline gelebilmiştir.

Başkan Mao, Yeni Demokratik Devrim dönemin de, Marksizm-Leninizm'in evrensel gerçeğine dayandı. Çin Devrimi'nin somut şartlarını gözönünde bulundurdu ve genel çizgiyle genel siyaseti yaratıcı bir şekilde saptadı. Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nu kurdu. Çin'de iktidarı silah zoruyla ele geçirmek için kırlık alanlarda kızıl siyasal iktidar bölgeleri yaratmanın ve şehirleri kırlardan kuşatmanın şart olduğunu ortaya koydu.

O, Partimizi, ordumuzu ve halkımızı yöneterek; emperyalizmin, feodalizmin ve bürokrat kapitalizmin gerici hakimiyetini halk savaşıyla devirmiş, Yeni Demokratik Devrim'e büyük zaferler kazandırmış ve Çin Halk Cumhuriyeti'ni kurmuştur. Başkan Mao'nun yönettiği Çin halk devriminin zaferi, Asya'daki ve dünyadaki durumu değiştirmiş, ezilen milletler ve ezilen halkların kurtuluş davası için yeni bir çığır açmıştır.

Sosyalist devrim döneminde Başkan Mao, uluslararası Komünist hareketin olumlu ve olumsuz deneylerini kapsamlı bir şekilde özetledi. Sosyalist toplumdaki üretim ilişkilerinin derin bir tahlilini yaptı. Üretim araçlarının mülkiyeti üzerindeki sosyalist dönüşüm esas olarak tamamlandıktan sonra da hâlâ sınıfların ve sınıf mücadelelerin var olduğunu Marksizmin gelişme tarihinde ilk defa açık bir şekilde ortaya koydu. Burjuvazinin en başta Komünist Partisi içinde bulunduğu şeklindeki bilimsel tezi, proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi hakkındaki büyük teoriyi yarattı, partimizin sosyalizm tarihi aşamasındaki temel çizgisini formüle etti.

Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinin ışığında Partimiz, ordumuz ve halkımız, sosyalist devrimde ve sosyalist inşada, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde, Lin Biao'yu ve Konfüçyus'u eleştirmek, doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağcı rüzgarı püskürtmek yolundaki mücadelede büyük zaferler kazandı.

Toprağı geniş ve nüfusu kalabalık bir ülke olan Çin Halk Cumhuriyeti'nde sosyalizm üzerinde ısrar edilmesi ve proletarya diktatörlüğünün güçlendirilmesi, Mao Zedung'un zamanımıza kazandırdığı ve dünya çapında büyük tarihi önem taşıyan bir eserdir. Mao Zedung'un katkısı, uluslararası Komünist hareketin revizyonizme karşı korunması, revizyonizmin önlenmesi, proletarya diktatörlüğünün güçlendirilmesi, kapitalizme geri dönüşe karşı çıkılması ve sosyalizmin kurulabilmesi için yeni bir zemin yarattı. Çin halkının bütün zaferleri, Başkan Mao'nun önderliğinde kazanılmıştır. Bunlar Mao Zedung fikirlerinin büyük zaferleridir. Mao Zedung fikirlerinin parlak ışınları Çin halkının ilerleme yolunu sonsuza·dek aydınlatacaktır.

Başkan Mao Zedung, uluslararası Komünist hareketin devrimci deneylerinin dökümünü yaparak bir dizi bilimsel tez ileri sürmüş, Marksizmin teorik hazinesini zenginleştirmiştirmiştir. Böylece Çin halkına ve bütün dünyadaki devrimci halklara mücadele yönünü açık bir biçimde göstermiştir.

Başkan Mao, büyük bir proleter devrimci cesaret ve öngörüyle, uluslararası Komünist hareket içinde, merkezini Sovyet revizyonist dönekler kliğinin oluşturduğu modern revizyonizmi eleştirmek yolundaki mücadeleyi başlatmıştır. Böylece dünya proletarya devrimi davasını ve çeşitli ülkeler halklarının emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı mücadelesini ilerletmiş, insanlık tarihinin ilerlemesi için itici bir güç sağlamıştır.

Başkan Mao Zedung, çağımızın en büyük Marksistidir. Başkan Mao, Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini, devrimin somut pratiğiyle birleştirme ilkesine dayanarak, ülke içindeki ve dışındaki, Parti içindeki ve dışındaki bütün sınıf düş

Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi Bütün İnsanlığın Malıdır.

Doğu Perinçek (Eylül 1970)

● Tarihimizde bütün gericiler, insanlık düşüncesindeki her yeni ilerlemeyi, her yeni buluşu «gâvur icadı» olarak karşılamışlardır. Şeyhülislamlar Fransız İhtilâlinin burjuva demokratik fikirleri hakkında «zındıkların felsefesi» diye fetva vermişlerdi. Gutenberg'in icad ettiği matbaa, gene «gâvur icadı» olduğu için Türkiye'ye sokulmamıştı. Bütün insanlık düşüncesinin mirasçısı ve insan düşüncesindeki gelişmenin doruğu olan Marksizm - Leninizme karşı bütün milliyetçi, oportünist ve revizyonist akımların tutumu da temelde farklı değildir. Bugün Mao Zedung Düşüncesinin evrenselliğini inkâr eden, Mao Zedung'u herhangi bir devrim lideri olarak göstermek isteyen revizyonistler de, çağımızın Marksizm - Leninizmi olan Mao Zedung Düşüncesi için nazikçe ve sinsice «gâvur icadı» demeye getirmektedirler ve bunun için her türlü milliyetçi düşünceye sırt dayamaktadırlar.

● Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi bütün insanlığın malıdır. Proletarya, tarihin en ileri sınıfı olarak bütün insanlık düşüncesinin mirasçısıdır. Proletaryanın devrimci düşüncesi olan Diyalektik Materyalizm ve Tarihî Materyalizm, insanlığın hayatı kavramak ve açıklamakta ulaştığı en ileri düşünce düzeyidir ve gerçeğe her geçen gün daha fazla yaklaşmaktadır. Marks ve Engels, bilimsel sosyalizmin kurucularıdır. Lenin, bilimsel sosyalizmi, «emperyalizm ve proletarya devrimi çağının Marksizmi» olan Leninizm aşamasına yükseltti. Büyük Ekim Devriminin insanlık tarihinde açtığı yeni çağdan sonra Stalin, Marksizm - Leninizm davasını devralarak geliştirdi ve ilerletti. Başkan Mao, Marksizm - Leninizmi «Moskova ağzı» olarak görmediği için ve Marksizm - Leninizme karşı «Bizi Pravda gazetesinin yazı kurulu yönetemez» gibi bir iddiayla ortaya çıkmadığı için, Çin devrimini ve halkını zafere ulaştırdı. Mao Zedung demiştir ki, «Çin halkı her zaman için Çin devrimini, Büyük Ekim Sosyalist Devriminin bir devamı saymıştır» . Lenin'den sonra bütün dünyayı sarsan değişmeleri, Çin devriminin ve bütün dünya halklarının devrimci tecrübelerini değerlendiren ve Büyük Proleter Kültür Devrimini yöneten Mao Zedung, Marksizm - Leninizmi yeni ve daha ileri bir aşamaya yükseltmiştir.

● İşte bütün bu gelişmeler, halkımızın devrimci mücadelesinin de zafere ilerlediğini göstermekte ve Mao Zedung'un bütün dünya için söylediğinin Türkiye için de doğruluğunu ortaya koymaktadır. Sosyalizmin bütün dünya çapında gösterdiği hızla ilerleme, «Bugün dünyada hiç bir yerde saf Pekinci çizgiyi izleyen önemli bir devrim hareketi yoktur» diyenleri her geçen gün yalanlamaktadır ve yalanlayacaktır. Proleter devrimci düşüncenin yayılmasından korkanlar ve yayılmamasında menfaat bulanlar, bu yazarın umduğunun aksine çok fazla dayanamayacaklardır. Nerede bir devrimci mücadele varsa, orada halklar Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin yenilmez silahına sarılmaktadır. Arkadaşlar bu gerçeği Proleter Devrimci AYDINLIK dergisinin çıkan sayılarından izleyebilirler ve bu konu ayrı bir yazı olarak ta ele alınacaktır.

● Buna karşılık yanlış fikirlerin etkisi altında kalmış olan bütün sosyalist kadrolar, hepimiz Mao Zedung Düşüncesini öğreniyoruz ve bilimsel sosyalizmi ülkemiz pratiğiyle birleştirmek yolunda güçlü ve yaratıcı, daha yüksek düzeyde, yeni bir atılıma girişmenin buhranını yaşıyoruz. Bu devrimci bir buhrandır ve bütün devrimci arkadaşlar bugün hangi grubu bağlı olurlarsa olsunlar, omuz omuza verecek devrimci yanlarının hatalı yanlarını yenmesi için mücadeleye girişmektedirler ve daha da girişeceklerdir.

● Onları cesaretli olmaya, Mao Zedung Düşüncesi etrafında hızla birleşen devrimci kadrolarla beraber olmaya çağırıyoruz. Onları halkımıza güvenmeye ve proleter enternasyonalizmine çağırıyoruz. Bilimsel sosyalizm ve proletarya davası kimsenin tekelinde değildir, onun bayrağını beraberce, omuz omuza yükseltmeye çağırıyoruz.

● Edison'un icat ettiği elektrik ampulü bugün nasıl bütün dünyada kullanılıyorsa ve Edison'un milliyetine bakılmaksızın bütün insanlığın malı haline gelmişse, insan düşüncesindeki gelişmenin doruğu olan ve durmadan yükselen Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi de, bütün dünya halklarını kurtuluşa ve sosyalizme doğru ilerletmektedir. Mao Zedung Düşüncesi, Çin veya Japon işi değildir, bütün dünya halklarının ortak malıdır. Hiç kimse, dünya halklarının ve halkımızın bu devrimci düşünceyle cihazlanmasını engelleyemez. Hiç bir güç, milliyetçilik adına ya da sosyalizm kisvesi altında, halkımızın insanlığın bu ortak düşünce mirasından yararlanmasına ve zafere ilerlemesine karşı duramaz. Hiç bir güç, halkımızın kendi sınıf mücadeleleri tarihini, geçmişteki devrimci tecrübeleri, toplumumuzun sınıf tahlilini, dostları, düşmanları ve devrimci mücadele yolunu öğrenmesini önleyemez.

LÜMÜ DOLAYISIYLA

Mİ KOMİTESİNİN ve ÇKP MK ASKERİ KOMİSYONUNUN

I BİLDİRİ

manlarına karşı sürekli mücadelede Marksizm-Leninizmi devam ettirmiş, savunmuş ve geliştirmiş ve böylece proletarya devrim tarihinde parlak bir sayfa açmıştır.

Başkan Mao, ömrü boyunca bütün gücünü Çin halkının kurtuluş davasına, ezilen dünya milletlerinin ve halklarının kurtuluş davasına ve Komünizm davasına adamıştır. Başkan Mao, büyük bir proleter devrimci metanetle hastalığa karşı inatçı bir mücadele vermiş, hastayken de Partideki, ordudaki ve ülkedeki tüm çalışmalara önderlik etmiş, mücadelesini son nefesine kadar sürdürmüştür. Başkan Mao'nun Çin halkı, uluslararası proletarya ve tüm dünyadaki devrimci halklar için işlediği eşsiz yararlılıklar sonsuza dek yaşayacaktır.

Başkan Mao, Çin halkının ve tüm dünyadaki devrimci halkların içten sevgisini ve sonsuz saygısını kazanmıştır. Başkan Mao Zedung'un ölümü Partimiz, ordumuz ve çeşitli milliyetlerden halkımız için, uluslararası devrimci proletarya ve çeşitli ülkelerin devrimci halkları için, uluslararası Komünist hareket için yeridoldurulamazbir kayıptır. O'nun ölümü halkımızı ve çeşitli ülkelerdeki devrimci halkları muhakkak ki derin bir üzüntüye boğacaktır. ÇKP Merkez Komitesi, tüm Partiyi, tüm orduyu ve ülkemizin çeşitli milliyetlerden halkını, üzüntülerini kararlılıkla kuvvete dönüştürmeye çağırıyor.

Başkan Mao'nun bize bıraktığı davayı devam ettirerek, sınıf mücadelesini esas halka olarak almada, Partinin temel çizgisini izlemede ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmede mutlaka sebat etmeliyiz.

Başkan Mao'nun bize bıraktığı davayı devam ettirerek Partinin önderliğini güçlendirmeli, Parti birliği ve dayanışmasını kesinlikle savunmalı, Parti Merkez Komitesi etrafında sımsıkı kenetlenmeliyiz.

İki çizgi arasındaki mücadelede, Partinin ideolojik ve örgütsel inşasını sağlamlaştırmalı, haleflerin yetiştirilmesinde öngörülen beş şarta dayanarak, yaşlılar, orta yaşlılar ve gençler olmak üzere üçlü bileşim ilkesini kesinlikle uygulamalıyız.

Başkan Mao'nun bize bıraktığı davayı mutlaka devam ettirmeli, işçi sınıfı önderliğinde, işçi-köylü ittifakı temeline oturtulan çeşitli milliyetlerden halkımızın birliğini sağlamlaştırmalıyız. Deng Siao-ping'i derinliğine eleştirmeli, doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağcı rüzgarı püskürtme mücadelesini sürdürmeliyiz. Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferlerini sağlamlaştırıp geliştirmeli, yeni doğan sosyalist olguları hararetle desteklemeli, burjuva haklarını sınırlamalı ve ülkemizde proletarya diktatörlüğünü daha da geliştirmeliyiz.

Sınıf mücadelesi, üretim mücadelesi ve bilimsel deneyler olmak üzere üç büyük devrimci harakati sürdürmeli, bağımsızlığımızı korumalı, insiyatifi kendi elimizde bulundurmalı, kendi gücümüze dayanmalı, kesin bir şekilde mücadele vermeli, çalışkanlık ve tutumlulukla ülkeyi inşa etmeli, bütün kuvvetimizi toplayıp ileri atılarak daha çok, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar elde ederek sosyalizmi inşa etmeliyiz.

Biz, Başkan Mao'nun bize bıraktığı davayı mutlaka devam ettirerek, O'nun ordu inşası alanında ki çizgisini kesinlikle uygulamalı, orduyu ve Halk Meclisi'ni güçlendirmeli, savaşa karşı hazırlığı art tırmalı, uyanıklığımızı yükseltmeli ve bize saldırma ya cür'et eden bütün düşmanları yok etmeye her an hazır olmalıyız.

Biz, Tayvan'ı muhakkak kurtaracağız.

Biz, Başkan Mao'nun bize bıraktığı davayı mutlaka devam ettirerek O'nun dış politika alanındaki devrimci çizgi ve siyasetlerini kesinlikle uygulamayı sürdürmeliyiz.

Biz, proleter enternasyonalizmi üzerinde ısrar ederek, Partimizle dünyanın tüm gerçek Marksist-Leninist Parti ve örgütleri arasındaki birliği güçlendirmeli, halkımızla çeşitli ülkeler halkları, özellikle Üçüncü Dünya ülkeleri halkları arasındaki birliği sağlamlaştırmalıyız. Uluslararası alanda birleşilmesi mümkün olan bütün güçlerle birleşmeli, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, ve modern revizyonizme karşı mücadelede ısrar etmeliyiz. Biz hiç bir zaman hegemonya peşinde koşmayacağız ve hiç bir zaman bir süper devlet olarak davranmayacağız.

Biz, Başkan Mao'nun bize bıraktığı davayı mutlaka devam ettirerek, Marksizm-Leninizmi ve Mao Zedung Düşüncesini gayretle öğrenmeli, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerini ve Başkan Mao'nun eserlerini ısrarla okumalıyız. Burjuvaziyi ve diğer bütün sömürücü sınıfları tamamiyle yıkmak için, burjuva diktatörlüğü yerine proletarya diktatörlüğünü geçirmek, kapitalizmi sosyalizmle yenmek için, ülkemizi güçlü bir sosyalist ülke olarak kurmak için ve insanlığa daha da büyük katkılarda bulunmak için ve en sonunda Komünizmi gerçekleştirmek için mücadele vermeliyiz.

YAŞASIN YENİLMEZ MARKSİZM - LENİNİZM - MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ !

YAŞASIN YÜCE, ŞANLI VE DOĞRU ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ !

ULU ÖNDERİMİZ VE ÖĞRETMENİMİZ BAŞKAN MAO ZEDUNG ÖLMEZ !

ELT

GİDECEĞİ YER: ÇİN HALK CUMHURİYETİ BÜYÜKELÇİLİĞİ
ANKARA

Dünya proletaryasının ve tüm ezilen halkların yüce öğretmeni, Çin halkının ve Çin Komünist Partisi'nin büyük önderi Mao Zedung'un ölüm haberini derin bir üzüntüyle öğrenmiş bulunuyoruz.

Büyük önder ve öğretmen Mao Zedung'un ölümü tüm dünya halkları için büyük bir kayıptır. Mao Zedung'u kaybettik ama O'nun fikirleri ve eşsiz devrimci hayatı mücadelemize yol göstermeye devam edecektir.

Çin Komünist Partisi'nin ve Çin halkının proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme mücadalesinde Mao Zedung'un yolunda ilerleyeceğine olan sarsılmaz ve derin inancımızı tekrarlamak isteriz.

Acımız sonsuzdur ama revizyonizme karşı "On bin yıl" sürecek olan mücadele azmimiz daha da kuvvetlenmiştir.

Başsağlığı dileklerimizi Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne, Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Konseyi'ne ve Çin halkına iletmenizi rica ederiz.

AYDINLIK DERGİSİ
Adına Leyla Yurdakul

HALKIN SESİ DERGİSİ
Adına Hüseyin Karanlık

Ege Meselesinde Bazı Hatalı Görüşler

Bir grup arkadaş, Ege meselesi ile ilgili olarak eleştiri ve önerilerini yazdı lar. Arkadaşların görüşleri önemli hataları içermektedir. Bu hatalı görüşleri ele alıp düzeltmeyi, Ege meselesiyle ilgili fikirlerin olgunlaşması ve berraklaşması bakımından gerekli görüyoruz. Burada yalnız temel hatalar üzerinde duracağız. Ayrıntıyla ilgili hatalara girmeyeceğiz.

Arkadaşların en başta eleştireceğimiz görüşleri özet olarak şöyledir:

"Siyaset olarak tek başına 'Yunanistan'la dostluk' soyut kalıyor. Bir yandan, Yunanistan ile dostluk ihtiyacı ile, öte yandan Ege'de milli haklarımızın korunması ikilemi arasında bir çıkış yolu gösterilmiyor. Bu konuda hangi somut adımların atılması gerektiği hiç bir şekilde belirtilmiyor. Buna yol açan temel neden, HALKIN SESİ 70. sayısı başyazısının Türk Yunan gerginliğini sadece Ege ile kısıtlı görmesi ve Ege ile Kıbrıs'ın bir bütün teşkil ettiğini görmemesidir. Türk-Yunan ilişkileri bir bütün olarak ele alınmalıdır. Türkiye Kıbrıs'tan askerlerini geri çekmeli, Yunanistan da Ege'yi denizden ve havadan kapatma faaliyetine son vermelidir. Yunanistan Ege sorunu ile Kıbrıs sorununu bir paket anlaşma içinde ele alma ya çalışıyor ve bunda haklıdır."

Hemen belirtelim ki, Kıbrıs Türkiye' ve Yunanistan'dan ayrı, bağımsız bir devlettir. Biz, Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkını savunuyoruz ve bu sebeple Kıbrıs'a yapılan her türlü yabancı müdahaleye karşı çıkıyoruz. Oysa arkadaşlar, Yunanistan ve Türkiye'nin "Ege sorunu ile Kıbrıs sorununu bir paket anlaşma içinde ele almasını" haklı görüyorlar. Bu ne demektir? Arkadaşlar, Ege meselesiyle beraber Kıbrıs'ın kaderinin de Türkiye ve Yunanistan arasındaki anlaşma ile tayin edilmesini istemektedirler. Arkadaşlar, Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve kendi kaderin tayin hakkını açıkça hiçe saymaktadırlar.

Devrimcilerin ve yurtseverlerin, Kıbrıs konusunda Yunanistan ve Türkiye'ye yöneltecekleri tek bir talep vardır: Kıbrıs'ın işine karışmayın ve ellerinizi Kıbrıs'tan çekin! Nitekim HALKIN SESİ ve AYDINLIK iki yıldan beri bu siyaseti savunuyor. Devrimcilerin Kıbrıs Konusundaki Tezleri'nin 4. ve 6. maddelerinde şu sözler yer alıyor:

"4. Kıbrıs'ın kaderini Rum ve Türk toplumlarından oluşan Kıbrıs halkı tayin etmelidir. Kendi kaderini tayin etmek, bir ülkenin kendine ait bir meseledir. Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin etmesine engel olan her türlü yabancı müdahaleye son verilmelidir. Hiç bir yabancı kuvvet, Kıbrıs'ın içişlerine karışmamalıdır. Hiç bir çözüm, Kıbrıs halklarına dışardan zor kullanılarak kabul ettirilemez".

"6. Sonuç olarak ABD emperyalizminin Kıbrıs üzerindeki tahakkümüne hizmet eden Londra-Zürih anlaşmaları gibi emperyalist anlaşmalara karşıyız. Bu anlaşmalar, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye gibi NATO devletlerine Kıbrıs'a müdahale hakkı tanımakta ve Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkını ortadan kaldırmaktadır. Kıbrıs'ın bağımsızlığı garantör devletler tarafından değil, bizzat Kıbrıs halkı tarafından garanti altına alınabilir." (Doğu Perinçek, Kıbrıs Meselesi, AYDINLIK Yayınları, Sayfa 81-82)

HALKIN SESİ, bu tezleri bugüne kadar titizlikle uyguladı. Örneğin, Kıbrıs' a dışardan Anayasalar yapan TSİP revizyonistleri şöyle eleştirildi:

"...bütün bu meselelere karar verecek olan bağımsız Kıbrıs'tır. Kıbrıs halkı ister krallıkla ister cumhuriyetle yönetilmeyi seçer. Seçimleri ne zaman yapacağına, anayasasının şekline hep kendisi karar verir. Türkiye devrimcilerinin görevi Kıbrıs'ın kendi kaderini tayin hakkını savunmaktır. Bunun özü, özellikle Türkiye' nin askerlerini çekmesi ve işgale son vermesi için mücadele etmektir. Bundan sonrası Kıbrıs halkına aittir". (HALKIN SESİ, Sayı 15, Sayfa 11)

Türkiye - İran Ortak Bildirisini ele alan sayımızda ise şöyle yazmaktaydık:

"...ortak bildiri, Kıbrıs'ın meselesine müdahale ederek coğrafi federasyonu savunuyor. Böyle bir şeye karar vermek, doğrudan doğruya Kıbrıs'a ait bir meseledir. Türkiye ile İran'ın bu konuya müdahale etmeye hakları yoktur". (HALKIN SESİ, Sayı 31, Sayfa 2)

Türkiye ve Yunanistan arasında Kıbrıs meselesinin çözümünü de içeren bir "paket anlaşma" isteğini haklı gören arkadaşlar, ulusların kaderini tayin hakkı ilkesini ve bunu savunan dergimizin görüşlerini kavramış değillerdir. Kıbrıs'ın kaderinin Karamanlis ile Demirel'in yapacağı bir paket anlaşmada belirlenmesini istemek, proleter devrimcilerin tutumu olamaz.

Gerçekten de bugün Türkiye ile Yunanistan, Kıbrıs meselesiyle ilgilenmekte, bu ülkenin meselelerine karışmaktadırlar. Bu apaçık bir olgudur. Zaten devrimcilerin görevi de burada başlamaktadır. Bizim görevimiz, bu olguya karşı çıkmak, bu olgunun değişmesi için mücadele etmektir. Yani Türkiye ve Yunanistan Kıbrıs'ın işine karışmamalı, her türlü müdahaleye son vermelidir. Arkadaşlar ise, tam tersine bu olguyu kabullenmekte ve Kıbrıs meselesinin Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir "paket anlaşmaya" konu olmasını istemektedirler.

HALKIN SESİ'nin 72. sayı başyazısının belirttiği gibi, "Kıbrıs ve Ege birbirinden ayrı meseleler olmakla birlikte, birbirini etkileyen meselelerdir". Yapılacak iş, her iki meselede de devrimci tezleri savunmaktır. Oysa arkadaşlar, sapla samanı birbirine karıştırarak şöyle bir "paket anlaşma" öneriyorlar: "Türkiye Kıbrıs'tan askerlerini geri çekmeli, Yunanistan da Ege'yi denizden ve havadan kapatma faaliyetine son vermelidir". "Somut çıkış yolu" olduğu söylenen bu öneri, bugün somut olarak Türk şovenizmine kuvvet vermekten başka bir şey ifade etmez. Çünkü Ege'de haksızlığın Yunanistan'dan geldiği söylenerek tutuşma tehlikesi olan ihtilaf konusunda Ege'deki saldırgan tutum haklı gösterilmiş olmaktadır. Oysa bugün, Türkiye devrimcilerine düşen görev, Ege meselesinde de Türk şovenizmi ile mücadele etmek ve Yunanistan'la uzlaşmayı savunmaktır.

Bizim savunduğumuz bugün için geçerli somut çıkış yolu, Yunanistan'la uzlaşmaktır. Çünkü böyle bir uzlaşmayı savunmak Türkiye devriminin önündeki en büyük tehlike olan Sovyetler Birliği'nin yayılma emellerine set çekecektir. İki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara karşı bağımsızlığımızı kazanmak ve korumak için böyle bir uzlaşma gereklidir. Bu günkü görev, bu uzlaşmanın ve Yunan dostluğunun propagandasını yapmak, savaşa karşı çıkmak, iki süper devlete karşı mücadele etmek, Yunanistan'a karşı saldırgan emelleri açığa vurmak, gericilerin bu konudaki görüşlerini çürütmek ve teşhir etmekten ibarettir. Bunun ötesinde "somut bir çıkış yolu" gösterilemez. Biz, Türkiye ile Yunanistan arasında yapılmasını istediğimiz bir anlaşmanın maddelerini veya haritasını ilan edemeyiz. Böyle bir tutum, uzlaşmazlığı körüklemekten başka bir yarar sağlamaz. Bizim savunduğumuz devrimci çıkış yolu, iki süper devlete karşı mücadele edilmesi ve halk iktidarının gerçekleşmesidir. Halk iktidarı, Ege anlaşmazlığını içinde bulunulan şartlara göre çözecektir. Belki o şartlar Rusya'da dost bir iktidar ve Yunanistan'da ise baş düşman haline gelen Avrupa birliği olacaktır. Veya Yunanistan'da gene bir halk iktidarı bulunacaktır. Dünya ve bölgemiz şartları, Yunanistan'la yapılacak bir uzlaşmanın şartlarını da belirleyecektir. Belki o zaman Türkiye'deki devrimci iktidar Ege denizine on tane Hora gemisi çıkaracak ve savaşı da göze alabilecektir. Bütün bunları tayin edecek olan, Rusya'daki, Yunanistan'daki ve diğer ül-

DYF-İŞ GENEL BAŞKANI ŞERAFETTİN AKOVA'NIN HALKIN SESİ'NE DEMECİ

"EGE SORUNUNDA İKİ SÜPER DEVLET ARADAN ÇEKİLMELİDİR"

Ege'de iki süper devletin rekabetinin şiddetlendiği bir dönemde ortaya çıkan Türkiye-Yunanistan anlaşmazlığını, oldukça manidar ve o nisbette de önemli görüyorum.

Yıllardır, Türk-Amerikan ve dünya kamuoyuna lanse edilen Türk-Amerikan dostluğunun ne denli tutarsız olduğu, peşi peşine gözler önünde sergilenen olaylarla belgelenmiştir.

Zaman zaman Türk - Rus dostluğu ve yakınlaşması söz konusu edilmektedir. Nitekim son zamanlarda bu iddia tartışma - sız bir biçimde netleşmeye başlamıştır.

Kişisel görüşüm odur ki; bahse konu olan bu yakınlaşma da sun'idir, ve Türk-Yunan ilişkilerinin bu koşullar altında kazandığı boyutların değer yargısı yanıltıcıdır.

Türk-Yunan anlaşmazlığı iki süper devletin aradan çekilmesi ve her iki kesimin ortak yararlarının gözönüne alınarak, iki li anlaşmalar ve uluslararası hukuk kurallarının akılcı bir yöntemle uygulanması sonucu sorunun çözüme kavuşturulması mümkün olacaktır.

Aksi halde, anlaşmazlığın bir savaşa dönüşeceğine inanıyorum.

Türk-Yunan ilişkilerinde görülen söz konusu anlaşmazlıklar aşamasında, Rus savaş gemilerinin Boğazlardan geçmelerini her halükarda olumsuz ve tehlikeli görüyorum.

Çünkü; uluslararası deniz hukuku, ikili anlaşmalar ve bu arada Montrö Anlaşmasının belli sınırlamalarını zorlayan bir sebep olmadan anılan Boğazlardan gemilerin geçmelerinde hiç bir mahzur yoktur, olamaz da. Ancak, bunun bir gösteri haline getirilmesi veya Boğazlar ve uluslararası sularda dengenin bir taraf lehine, aksi taraf aleyhine gelişmesi suretiyle, dengenin bozulması yeni bir takım anlaşmazlıklara neden olabilir kanısındayım.

Ege sorununun iki süper devlet dışında barışçı yollardan çözümlenmesi gerektiğine yukarda bir nebze temas etmiştim. Buna göre, özellik ve öncelikle her iki süper devlet aradan çekilmelidir. Daha sonra, tarafların, yani Türkiye ve Yunanistan'ın ortak çıkarları her ikidevletin yöneticileri tarafından iyi değerlendirilmelidir.

Bu arada, titizlikle Amerika'nın hiç bir zaman Türkiye yanlısı olmadığı, olamadığı, keza Rusların da aynı doğrultuda oldukları gözden uzak tutulmamak kaydıyla hükümet edenler, muhalefette bulunanlar ve kamuoyunun bu konulardaki ittifakı sağlanmalıdır.

Öz varlıklarımızı, öz kaynaklarımızla takviye etmek şiar edinilmeli ve mümkün olduğu kadar içte ve dışta itibar kazanacağız diye veya gösterme lik olarak ne Rusya ve ne de Amerika yanlısı olma yarışına girilmemelidir.

Türkiye temel ilkeleri ve inançlarıyla görüşlerini belirlemiştir. Bu da bilindiği üzere, "Yurtta Sulh Cihanda Sulh" görüşüdür. Koşullar değişmedikçe bu yoldan sapılmamalıdır.

Üzerine

kelerdeki iktidarların niteliği ve dünya durumudur.

Bu sebeple, bugün böyle bir uzlaşmanın maddelerini ilan etmek gereksiz bir somutluktur ve fantaziye kaçmaktır. Hele bir arkadaşın belirttiği gibi, proleter devrimcilerin Ege denizi ile ılgili bir harita ilan etmelerini istemek tamamen hatalıdır. Çünkü böyle bir harita, uzlaşmazlığı körüklemekten başka bir işe yaramaz Bizim bu konuda tek bir formülümüz vardır: Ege'de iki ülkenin yararını ve haklarını gözeten, hakkaniyete dayalı barışçı bir çözüm yolu. Bu formül katı değildir, çünkü katı olmaması gerekir, bir uzlaşma formülüdür. Bizim bu konuda koyduğumuz sınır, Ege'nin ikisüper devletin hegemonyasına kapatılması, ve iki kıyı ülkesi için bir dostluk ve işbirliği denizi olmasıdır. Bu siyasetimiz, bugünkü dünya ve Akdeniz şartlarından kaynaklanmaktadır. Bambaşka dünya şartlarında siyasetimiz de değişir.

Arkadaşlar bir yerde şöyle söylüyorlar:

"Bugün 'Yunanistan ile dostluk' şiarı atıldığında, karşı çıkanlar, 'Ya Ege'deki milli haklarımız ?' diye soruyorlar. Buna karşı 'Ya Kıbrıs'taki milli haksızlığımız ?' demeliyiz.

Görüldüğü gibi arkadaşlar, Ege'deki şoven tutuma tek başına karşı çıkamıyorlar. Kıbrıs'taki haksızlığı propaganda ya temel alıyorlar. Oysa alevlenmiş olan konu Ege meselesidir. Bu ortamda, el - bette propaganda Ege meselesi üzerinde yoğunlaştırılmalıdır. Yığınların dikkati Ege üzerinde toplanmıştır ve bu mesele Türkiye'nin geleceğini etkileyen yakıcı bir nitelik kazanmıştır. Arkadaşların mantığını kabul edersek, bize yöneltilecek şu soru karşısında ne cevap verebiliriz: 'Evet Kıbrıs'ta bir haksızlık yaptık fakat şimdi haklı bir dava için Ege'de Yunanistan'a karşı cihat açıyoruz'.

Arkadaşların diğer bir hatası ise, meselelere tamamen askeri strateji açısından bakmalarıdır. ABD'nin daha çok Yunanistan'ı destekleyen tutumunu açıklarken şöyle diyorlar:

"Bunun iki stratejik sebebi var; Türkiye NATO savunma zincirinin en ucunda, Yunanistan koparsa ortada bir boşluk doğacak. İkincisi, Yunanistan Girit dolayısıyla batı Akdeniz'e çıkışı tutuyor. Türkiye'nin NATO'dan kopması Rusya'yı sadece Ege'ye çıkartır, Akdeniz'e çıkartamaz."

Burada Türkiye ve Yunanistan, Avrupa'da hegemonyanın ele geçirilmesinde yalnız belli yolları tutan ülkeler olarak ele alınıyor. Bu ülkelerin kendilerinin de hegemonyacılığın bir hedefi olduğu unutuluyor. Stratejik açıdan bakıldığı zaman da Türkiye'nin Akdeniz ve Orta Doğu'da Yunanistan'dan çok daha önemli bir yerde olduğu gözardı ediliyor.

Bugün ABD'nin istediği, Türkiye ve Yunanistan'ı uzlaştırmaktır. Bu uzlaşmanın sağlanması için, Yunanistan'ın "Kıbrıs'ta uğradığı haksızlığın giderilmesi" gerekiyor. (ABD böyle düşünebilmektedir çünkü onun Kıbrıs'ın bağımsızlığına saygı göstermek gibi bir ilkesi yoktur). Bu yüzden ABD'nin bugün Yunanistan'ı tatmin etmek diye bir meselesi vardır. ABD nin uzlaşma ve dengeyi sağlamak için gerektiği zaman Yunanistan'a zayıf bir destek vermesinin sebebi budur. Yoksa mutlaka iki ülkeden birini seçmek zorunda kaldığı zaman, ABD Türkiye'yi tercih edecektir.

Bir başka hatalı fikir de, arkadaşların revizyonistlerin "barışçı çözüm" önermelerini yanlış tahlil etmeleridir. Arkadaşlara göre bu öneri, "efendilerinin savaşı göze alamamalarından ileri geliyor".

Bir kere, ne sosyal-emperyalistler ne de revizyonistler Türkiye ile Yunanistan arasında "barışçı bir çözüm istemiyorlar. Bu konudaki önerileri, sahtekarlıktan ibarettir, ve bu önerileri bile anlaşmazlığı körükleyen, çelişmeyi savaş yönünde derinleştiren bir manevradan başka bir şey değildir. Bu tutumun, Rusya'nın "henüz savaşı göze alamaması" ile bir ilgisi yoktur. Çünkü savaş iki NATO ülkesi arasında birkaç gün sürecek ve NATO'nun güneydoğu kanadını parçalayacaktır. Böylece Rusya hegemonyasını genişletmek için çok elverişli bir fırsat yakalayacak, bölgede yayılacak, yeni mevziler kazanacak ve savaş hazırlığını da ilerletmiş olacaktır.

Arkadaşlar, Yunanistan'la dostluğun döne döne işlenmesini can sıkıcı buluyorlar. Buradaki hataları, geniş çoğunluk açısından düşünmemeleridir. Kendileri Yunanistan'la dostluğun önemini kavramışlardır. Fakat düşünmüyorlar ki, geniş halk yığınları bu konuda hâlâ şoven propagandanın etkisi altındadır. Bu sebeple, Yunanistan'la dostluğun önemini her olay ve gelişmeden yararlanarak döne döne işlemeliyiz. Günümüz şartlarında somut çıkış yolunu açacak olan anahtar budur.

Sonuç olarak, şunu belirtmeliyiz. Hatalı görüşleri savunan arkadaşlar, gerek ulusların kaderlerini tayin hakkı konusunda, gerekse somut olarak Kıbrıs ve Ege konusunda Marksist ilke ve siyasetleri yeniden ve derinlemesine incelemelidirler.

YENİ ÇARLARIN

4 Eylül günlü gazeteler, Bulgaristan Devlet Konseyi Başkanı Jivkov'un Demirel ve Karamanlis'e birer kişisel mesaj gönderdiğini yazdı. Dışişleri Bakanlığının 3 Eylül'de yaptığı açıklama, mesajın Bulgaristan Dışişleri Bakan Yardımcısı Mincev tarafından Demirel'e verildiğini belirtmekte fakat içeriği konusun da herhangi bir bilgi vermemekteydi. Bununla beraber, hükümete yakın çevreler birkaç gün sonra mesajın içeriğini açıklayan yorumlarda bulundular. 6 Eylül günlü Tercüman gazetesinin "Rapor" başlıklı köşesi bir yorum yayınladı ve bazı bilgiler verdi. Bugüne kadar hükümetin görüşlerini dile getirmesiyle dikkati çeken "Rapor" aynen şöyledir:

Rapor

BULGARİSTAN'IN ARABULUCULUĞU MU?

Bulgaristan Devlet Başkanı Todor Jivkov Türk ve Yunan Başbakanlarına ayrıntıları henüz resmen açıklanmayan birer mesaj göndermiştir. Sofya'nın hiç beklenmedik bir şekilde yaptığı bu çıkış, Ankara-Atina arasındaki gerginliğe değişik boyutlar getirebilecektir.

Yunanistan Başbakanı Konstantin Karamanlis, BM Güvenlik Konseyi ve Lahey Yüksek Adalet Divanına Türkiye'yi şikâyet ettiği günlerde Balkan ülkelerinin liderlerine de birer mesaj yollamıştı. Karamanlis, Balkan ülkeleri arasında daha sıkı işbirliğini öngören ve ilki teknisyenler seviyesinde Atina'da yapılan toplantının ikincisinin açılmasını istemişti.

O günlerin kargaşası içerisinde birçok kişinin dikkatinden kaçan bu teşebbüs, aslında Yunanistan'ın Ege anlaşmazlığını uluslararası platforma yaymak taktiğinin bir bölümü idi.

Bulgaristan Balkanlarda, bütün Sovyet bloğunun çıkarlarını temsil eden ülke rolünü oynamaktadır. Türkiye ve Yunanistan NATO üyesidir. Romanya ile Yugoslavya, Moskova'dan uzak bir dış politika takip etmekten yanadırlar. Arnavutluk zaten başında bu çeşit toplantıların işe yaramayacağını belirterek dışarıda kalmıştır.

Sızan haberlere göre, Jivkov'un Atina'ya ulaştırdığı mesaj Demirel'e gönderilenden farklıdır. Bulgaristan Devlet Başkanı, Türkiye-Yunanistan arasında çıkacak bir çatışmanın bütün Balkanlara zarar vereceğini belirtmiştir. Ayrıca Jivkov'un, iki Balkan ülkesi savaşın eşiğine gelmişken yeni bir toplantı yapmanın faydasına inanmadığı da mesajda belirtilmiştir.

Başbakan Süleyman Demirel'e Bulgaristan'ın Dışişleri ile görevli Devlet Bakanı Nikolai Minchev aracılığı ile ulaştırılan mesajın bir arabuluculuk teklifi olduğu söylenmektedir.

Hora'nın ilk görev bölgesine gittiği günlerde Sovyetler Birliğinin resmi TASS Ajansı, Moskova'nın Ege konusundaki tutumunu ortaya koyan bir açıklama yapmıştı. Daha sonra aynı konuda Atinaya bir uyarı notasının verildiği duyulmuştu.

Sovyetler Birliği burada Egenin uluslararası deniz trafiğine kapatılması sonucunu doğuracak çatışmalardan kaçınılmasını tavsiye etmekte ve "Ege bizim için de önemli bir geçittir" demekteydi.

Karamanlis'in geçen yıl New-York Deniz Hukuku Konferansında, ortaya attığı Ege'de karasuları sınırının 12 mile çıkarılması teklifinin de Atina'nın verdiği bütün garantilere rağmen Moskova'yı tedirgin ettiği bilinmektedir.

Jivkov'un mesajı değerlendirilirken, Moskova'nın Ege ve Türk-Yunan gerginliği konularındaki tutumunu gözden uzak tutmamak gerekir. Başka bir deyişle Sovyetler Birliği'nin bu defa da Jivkov'un ağzından konuştuğunu unutmamak gerekir.

Türkiye, Ege'de barışın ancak Yunanistan ile karşılıklı görüşmelerle sağlanacağına inanmaktadır. Ama bu hiç bir zaman komşu ülkelerden gelebilecek barışçı tavsiyelere kapılarımızı kapadığımız anlamına gelmemektedir.

Hükümet çevresinin "Rapor" undan başlıca şu sonuçları çıkarabiliriz :

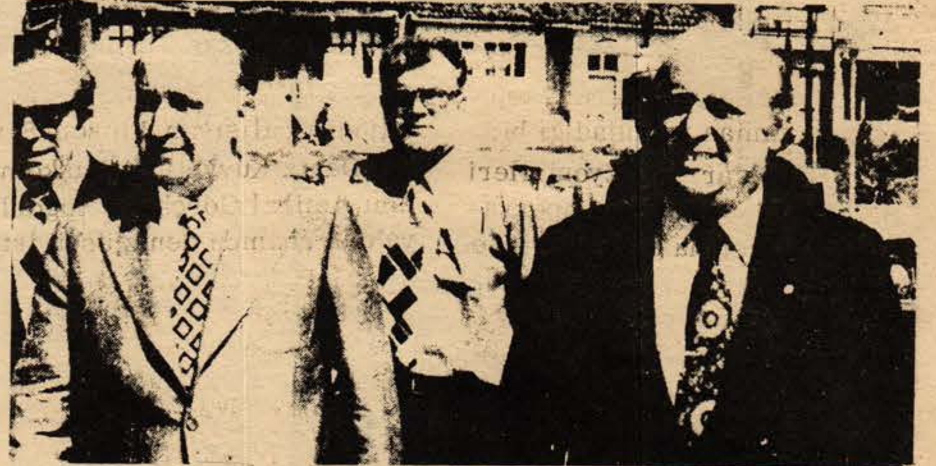
1. Sovyetler Birliği, şimdi de Jivkov aracılığıyla Ege meselesine burnunu daha fazla sokmaktadır.
2. Sovyet Yeni Çarları, Balkan ülkeleri arasındaki işbirliğini Bulgaristan aracılığıyla baltalamaktadır.
3. Türkiye hükümeti, Sovyetler Birliği'nin gerek Ege meselesine müdahale etmesini gerekse Balkanlar'daki işbirliğini baltalamasını hoşnutlukla karşılamaktadır.

Şimdi bu noktaları daha ayrıntılı olarak ele alalım.

ÇOMAĞINIZI EGE'DEN ÇEKİN !

Görüldüğü üzere, Yunanistan Ege anlaşmazlığını daha çok Lahey Adalet Divanı ve Güvenlik Konseyi gibi uluslararası kuruluşlardan hukuki destek alarak çözme çabası içindedir. Türkiye ise, ikili görüşmelere oturmak için Yunanistan'ın bu yollara başvurmaktan vazgeçmesini istiyor. Buna karşılık, görüşmeye oturmak için Yunanistan'ın koştuğu şart Türkiye'nin Hora gemisinin anlaşmazlık konusu sularda araştırma yapmasını durdurmasıdır.

Sovyetler Birliği bugüne kadar yaptığı çeşitli manevralarla ikili görüşme ve uzlaşma yolunu kilitlemeyi başarmış, rakibi olan süper devleti geniş ölçüde pasif bir duruma itmiş, ABD'nin bir bakıma aradan çekilmesini sağlayabilmiştir. Şimdi ise sıra Sovyetler Birliği'nin

DEMİREL VE YENİ ÇARLARIN ÇOMAĞI JİVKOV

"hakemliğine" boyun eğdirmek amacıyla yapılacak girişimlere gelmiş bulunuyor. Yeni Çarlar, bu "hakemliği" daha az göze batacak bir şekilde yapmak istiyor. Bunun için de iplerini sım sıkı elinde tuttuğu Jivkov'u öne sürüyor. Jivkov'a bu görev ilk defa verilmiyor. Yeni Çarlar, daha önce Kıbrıs meselesinde ve Balkanlar'daki çeşitli meselelerde Bulgar revizyonistlerini kullanmıştı.

Aslında bu girişim, Avrupa ülkelerinin Türkiye ve Yunanistan'ı uzlaştırma çabalarını baltalama amacını taşımaktadır. Sovyetler Birliği'nin Türkiye ve Yunanistan arasında barışçı bir çözüm sağlanması diye bir meselesi yoktur. Tam tersine, Sovyetler Birliği'nin meselesi, iki ülke arasındaki anlaşmazlığı derinleştirmek ve Avrupa'nın güney doğu kanadını parçalamaktır. "Çatışmalardan kaçınılması" yaftası altında yapılan bütün müdahaleler tek bir amaç taşımaktadır, o da çatışmayı körüklemek ve uzlaşma yollarını kapatmaktır. Çünkü Sovyetler Birliği'nin Doğu Akdeniz' deki yayılma emelleri bunu gerektirmektedir.

Brejnev kliği dünyanın her yerinde yaptığı gibi, Ege meselesinde de burnunu sokabileceği bahaneler bulabilmektedir. Yeryüzünde Sovyetler Birliği'ni ilgilendirmeyen (!) tek bir mesele yoktur. Lübnan, Angola, Hint Okyanusu, Güney Afrika, Malaka Boğazı ve dünyanın her yerinde "en çok Sovyetler Birliği'ni ilgilendiren çıkarlar" vardır. Bu çıkarların emperyalist çıkarlar olduğu apaçıktır. Sovyetler Birliği, aynı gerekçeyi Ege meselesine karışmak için de kullanıyor. Brejnev kliği, "Ege bizim için de önemli bir geçittir" demektedir. Aslında Sovyetler Birliği'nin Ege' nin "uluslararası deniz trafiğine kapanması" diye bir endişesi yoktur, fakat Doğu Akdeniz'de yayılmak yönünde gittikçe azgınlaşan ihtirası vardır. İşte bu yüzden Sovyetler Birliği, iki ülkenin anlaşmasını ve Sovyet yayılmasına karşı birleşmesini önleyen manevralar çevirmektedir. Bu manevraları çevirirken her zamanki gibi "barış" maskesini takmakta ve Jivkov'un ağzından Balkanlar' daki "barışın" koruyucusu kesilmektedir.

Oysa, Ege meselesinin barışçı yoldan çözülmesi için en başta yapılması gereken, Sovyetler Birliği'nin bu işe burnunu sokmasını önlemek olmalıdır. Barışçı çözüm yolunu güvence altına almanın ilk şartı budur. Yangının sinsi körükleyicisini bu meselede etkisiz hale getirmeden barışçı yolda ilerlenemez. Bu sebeple Ege meselesinin çözümünde Türkiye ve Yunanistan halklarına düşen esas görev, Sovyetler Birliği'nin müdahalelerine karşı mücadele etmektir. "Barış" sözlerini sahtekarca dillerine dolayan Brejnev ve uşağı Jivkov'lara, Türkiye ve Yunanistan halklarının söyleyeceği söz şudur: "Ellerinizi Ege meselesinden çekin ve ülkelerimizi rahat bırakın!"

ÇOMAĞINIZI BALKANLARDAN ÇEKİN!

İkinci önemli konu ise, Yeni Çarların Balkan ülkelerinin işbirliğini baltalayan tutumunu açıkça ortaya koymalarıdır. Hatırlanacağı üzere, Karamanlis geçen yıl Balkanlar'da bir işbirliği konferansı önerdiği zaman, Bulgaristan bu konferansa katılmış ve daha o zaman -

ÇOMAĞI

dan Balkan ülkeleri arasındaki işbirliğini bozmaya çalışmıştı. HALKIN SESİ, konferans toplandığı zaman yayınladığı bir yazıda Bulgar revizyonistleri nin rolünü "sosyal-emperyalistler yararına casusluk ve baltalama faaliyetleri yürüt - mek" olarak özetlemişti (Sayı 42, s. 12). Bugün Jivkov, Türkiye ve Yunanistan arasındaki anlaşmazlıktan yararlanarak bu rolünü daha açık bir şekilde oynamaya başlamıştır.

Emperyalistler, eskiden beri Balkanlar'ın parçalanmış ve zayıf kalmasından yana olmuşlardır. Dimitrov'un 1925 yılında söyledikleri bugün de geçerliliğini yitirmiş değildir: "Emperyalist devletler, Bal - kanlar'da . . . küçük ve çaresiz devletlerin varolmasından, sürekli birbirine düşman olan, birbirlerine karşılıklı çelme takan ve bu nedenle hizmetine girecekleri şu veya bu büyük devletin koruyucu hakimiyetini aramak ihtiyacında olan devletlerin varolmasından yanaydı - lar. (. . .) Balkanlar'ın siyasi tarihi, aslında Balkan devletlerine karşı büyük devletlerin sürekli müdahalelerinin ve Makyavelist 'böl ve yönet' siyasetinin uygulanması tarihidir. " (Aydınlık, Sayı 65, s. 11)

Bu siyasetin başlıca uy - gulayıcısı bilindiği gibi, Rus Çarlığıydı. Günümüzün Yeni Çarları da eskilerin izinden gitmekte ve bu bölgeyi hege - monya altına almak için Balkan ülkelerini birbirine düşürmeye bu ülkelerin işbirliğini önlemeye çalışıyor. Tıpkı eskileri gibi Yeni Çarlar da bu amaçları için Bulgaristan'ı kullanıyor.

Sovyetler Birliği, bir yandan Balkan ülkelerini parçalamaya uğraşırken, bir yandan da bu ülkelere baskı yaparak, ve çeşitli yolları deneyerek yayılmaya çalışıyor. En son, Sovyet Deniz Kuvvetleri Başkomutanı Amiral Gorçkov, Yugoslavya'dan resmen deniz üssü istemiştir. Tito bu küstahça isteği geri çevirmiş ve Akdeniz 'de hayduta yataklık yapmayı reddetmiştir. (Bkz. Günaydın, 7 Eylül 1976)

MC HÜKÜMETİNİN TESLİMİYETÇİ SİYASETİNE KARŞI MÜCADELE EDELİM !

Sovyetler Birliği'nin gerek Ege'de, gerekse Balkanlar'da yürüttüğü hegemonyacı siyaset apaçık ortadadır. Türkiye hükümeti ise, Yeni Çarların bu siyasetiyle uyumlu bir tutum içindedir. Hükümet çevrelerinin görüşlerini savunan "Rapor ", "bu defa da Jivkov'un ağzından konuşan" Sovyetler Birliği 'nden gelecek "tavsiyelere kapılarımızı kapamadığımızı" açıkça yazmaktadır. Hükümet, Ege meselesinde Sovyetler'den gelen bütün müdahaleleri olumlu karşılamış ve önemli ölçüde Sovyet desteğine sırt dayamıştır. 6 Eylül tarihli "Rapor" bu nun en iyi bir özetini vermek - tedir.

MC-Hükümetinin Balkan ülkeleri arasındaki işbirliği konusundaki tutumu da, Yeni Çarların istekleri yönünde ve Bulgaristan'la paraleldir. İlk Balkan İşbirliği Konferansına katılan Türkiye heyeti, konferansın iktisadi işbirliği konularıyla sınırlı kalması yolundaki Bulgar önerisini desteklemişti. Sovyetler Birliği'nin korkusu, Balkanlar'daki işbirliğinin hegemonyacılığa karşı siyasi bir tavır yönünde gelişmesidir.

MC iktidarının Karaman - lis'in son Balkan toplantısı ö - nerisine karşı soğuk tutumu, Yeni Çarların işine yaramakta dır. Rusya'nın Bulgaristan aracılığıyla yaptığı arabuluculuk girişimini olumlu karşılayan "Rapor", Karamanlis'in Bal - kan İşbirliği Konferansının tek rar toplanması önerisine bu - run kıvırmaktadır. Bu girişim "Yunanistan'ın Ege anlaşmaz - lığını uluslararası platforma yayma taktiğinin bir bölümü " olarak değerlendirilmektedir.

Yeni Çarların hakemliğine evet, Balkan ülkeleri ile işbirliğine hayır demenin, yurdumuzun menfaatleriyle bağdaşan bir yanı var mıdır? Türkiye halkının, gerek Yunan gerekse diğer Balkan halklarıyla çok önemli ortak menfaatleri var - dır. İki süper devlete karşı yurdumuzun bağımsızlığını kazanmak ve korumak için Yunanistan, Yugoslavya, Arnavut - luk ve Romanya ile sımsıkı bir leşmemiz zorunludur. Sovyet - ler Birliği'nin bu birliği boz - mak için araya soktuğu çomak durumundaki Bulgaristan ise, tecrit edilmelidir.

- YENİ ÇARLARIN EGE'DEN ELLERİNİ ÇEKMESİ,
- JİVKOV' UN SAHTEKARCA YAPTIĞI "ARABULUCULUK" ÖNERİSİNİN GERİ ÇEVRİLMESİ.
- YUNANİSTAN VE DİĞER BALKAN ÜLKELERİYLE DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ İÇİN MÜCADELE EDELİM!

BİR FIKRA

Turistler Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da dolaşıyorlardı. Güneşli bir yaz günüydü. Birden uzakta, elinde şemsiye, dolaşan bir adam görürler. Rehbere sorarlar:

— Bu adam kim?
— Efendim Başkan Jivkov
— Peki bu sıcak günde elindeki şemsiye ne?
— Efendim Moskova'da yağmur yağıyormuş da !

"Biz Bulgar halkının iyiliğini istiyoruz. Bulgar halkı geçmişte olduğu gibi bugün de dostumuzdur. Ancak bu dostluk bugün gölgelenmektedir ve suç bizim değildir. Bulgar halkı uyanmalıdır, çünkü yöneticileri Bulgaristan'ı Sovyet sosyal-emperyalizminin gerçek bir sömürgesi haline getiriyorlar. Moskova yöneticileri ve onların Todor Jivkov yönetimindeki Bulgar fesatçıları, Bulgaristan'ı ülkelerimize karşı kullanılacak askeri bir üs haline getirdiler. Sovyetler, Bulgar halkını halklarımıza karşı kurbanlık koyun gibi ateşe sürmek istiyorlar. Todor Jivkov ve kliği, Sovyetler'in elinde, Yugoslavya, Arnavutluk, Yunanistan, Türkiye ve diğer ülkelere karşı tehlikeli provokatörler haline geldiler.

Eski çarların rüyalarıyla yeni Rus-Bulgar çarlarının emelleri tıpatıp aynıdır ve büyük Bulgaristan hayali peşinde koşan Todor Jivkov, "Rusya ile yüzyıllardır beraberiz" sloganını laf olsun diye ortaya atmamıştır. Bulgar halkına sözümüz şudur : Dostluk dostluktur ve biz, yüce Dimitrov'un Bulgar halkıyla dostluğumuza sadığız. Ama bu dostluğun kanunları vardır. Bulgar halkı bağrında eşkiyalar beslediği ve bunların kendi topraklarından bize saldırmalarına göz yumduğu takdirde, bu samimi ve tertemiz dostluk sona erecektir".

(Revizyonizm ve Maceracılık Yenilgiye, Marksizm-Leninizm Zafere Götürür, AYDINLIK Yayınları, s. 118 - 119)

ENVER HOCA

AÇIKLAMA: Geçen sayımızda Sayın Mehmet Ali Aybar'ın Türkiye-Yunanistan anlaşmazlığı ve Ege sorunlarındaki görüşlerini yayınlayacağımızı açıklamıştık. Sayın Mehmet Ali Aybar, kendisiyle yapılan röportajın "konunun güncelliğini yitirmesi nedeniyle" yayınlanmamasını istemiştir. Okuyucularımızdan özür dileriz.

MÜNİH KONFERANSININ 38. YILI

Yeni Çarların Saldırganlığı Uzlaşma ve Tavizlerle Yatıştırılamaz

Sinhua Haber Ajansı

Son yıllarda insanlar niçin Münih Konferansı'nın tarihi derslerini sık sık tekrarlamaktadırlar? Bu soruya verilecek olan cevabın, günümüzdeki dünya durumunun tahlili açısından büyük ve gerçek bir önemi vardır.

Bilindiği gibi, Münih, Federal Almanya'da bir şehrin adıdır. İkinci Dünya Savaşı öncesinde Alman ve İtalyan faşistleriyle, İngiltere ve Fransa burada bir anlaşma imzalamışlardı. Bu anlaşma Münih Anlaşmasıdır.

O günlerde Alman faşistleri, hızla silahlanmakta ve savaş hazırlığı yapmakta, yeni bir savaş yangınını tutuşturmaya çalışmaktaydılar. Kendi başlarını kurtarmayı düşünen İngiltere ve Fransa ise, Çekoslovakya'yı feda etmeyi kararlaştırmışlardı. Maksatları Alman faşistlerini kendi ülkelerine saldırmaktan vazgeçirmek saldırının yönünü o günkü sosyalist Sovyetler Birliği'ne çevirmek ve böylece girdabı doğuya yöneltmekti. İngiltere ve Fransa işte bu sinsi maksatlarla Münih Anlaşmasını imzaladılar ve böylelikle Çekoslovakya'ya faşist Almanya'nın sınırlarına kattılar.

Yatıştırma ve uzlaşma siyasetlerinin bir ürünü olan bu anlaşma, faşist Almanya'yı ve Hitler'i savaşı tutuşturmaları için körüklediler ve vahim bir sonuca yol açtı. Bundan dolayı "Münih" kelimesi büyük devletlerin saldırganlar ve yayılmacılar karşısında uzlaşma, taviz verme ve başka ülkeleri kurban etme siyasetlerini ifade eden bir deyim olarak kullanılmaya başlandı.

"Münih"in ibret dersi bugünkü dünyada neden tekrar söz konusu olmaktadır. Çünkü şimdiki uluslararası durumun, İkinci Dünya Savaşı öncesiyle benzer yanları vardır. Bu günlerde, 1930'ların ibret dersini yeniden ele almak bu bakımdan büyük bir öneme sahiptir.

İki süper devlet Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika, dünya hegemonyasını ele geçirmek için giriştikleri rekabeti şiddetlendirmekte, çılgınca silahlanmakta ve savaş hazırlığı yapmaktadırlar. Sonradan görme yeni zengin Sovyetler Birliği her yere saldırmakta ve yayılmacılık yapmakta, dünyanın her köşesine burnunu sokmaktadır. Oysa İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra giriştiği çok sayıdaki saldırılardan sonra iyice zayıflayan ve savunma durumuna düşürülen Birleşik Amerika ise gelip geçici çıkarlarını savunmaya çalışmaktadır.

İki hegemonyacının giriştiği rekabetin odak noktası, öteden beri Avrupa'dadır. Büyük bir hırsa kapılmış olan Sovyet revizyonistleri, Avrupa'nın güney ve kuzeyindeki askeri güçlerini takviye ederek, batı Avrupa'yı kuşatmış bulunmaktadır. Sovyet revizyonistleri sahte yumuşama teorileriyle, Batı Avrupa ülkelerinin uyanıklıklarını köreltmeye, yatıştırma teorilerine yardım etmeye, böylelikle Batı Avrupa'yı parçalamaya ve Birleşik Amerika'yı Avrupa'dan kovmaya çalışmaktadır. Amerikan devlet adamlarından bazıları, yatıştırma yoluyla Sovyetler Birliği'ni ılımlılaştırmak, başka ülkeleri kurban etmek sayesinde gelip geçici çıkarlarını korumak hayalindedirler. Avrupa Güvenlik Konferansı, işte bu yatıştırma düşüncelerinin bir ürünüdür.

Birleşik Amerika, savaş sonrası sınırları ve Avrupa'da paylaşılmış olan bugünkü nüfuz alanlarını tanımak şeklindeki uzlaşıcı bir siyaset izleyerek Sovyet saldırısını frenlemek peşindedir. Fakat son on yıl içinde, Sovyet revizyonistlerinin Batı Avrupa'ya karşı askeri tehdidini yoğunlaştırdığını gösteren gerçekler, yumuşamanın yalnızca bir yalan olduğunu kanıtlamaktadır. Helsinki Anlaşması da, Sovyet revizyonistlerinin elini kolunu bağlayamamıştır. Tam aksine Batı'nın uzlaşma ve taviz siyasetleri sonucunda Sovyet revizyonistleri, Avrupa'nın ağası olma heveslerini daha da arttırmışlardır. Bütün bu sebeplerden batı Avrupa kamuoyu, 1930'larda Hitler'in gerçek durumunu kavramayı başaramıyan o günün Avrupasının karşı karşıya kaldığı feci sonuçları sık sık vurgulamaktadır. Pek çok şahsiyet, "Münih'in izinden yürünmemesi" uyarısında bulunmaktadır. Aynı zamanda bir çok Amerikan siyaset adamı da Sovyet yayılmacılığına karşı yatıştırma siyaseti uygulamanın tehlikeli olduğunu cesaretle kaydetmişlerdir.

Batı Avrupa ülkeleri, son zamanlarda askeri savunma güçlerini takviye etmek için birbiri ardından tedbirler almışlardır. Bu ülkeler hegemonyacılığa birlikte karşı çıkmaya ve savaş tehdidine ortaklaşa göğüs germeye karar vermişlerdir.

Hem Hitler'in izinden yürüyenlerin, hem de uzlaşma, taviz ve yatıştırma siyaseti izleyenlerin varlığına rağmen, artık 30 yıl önceki Münih deneyi bir daha yaşanmamak üzere tarihe karışmıştır. Emperyalizm, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadele akımı coşkun bir şekilde ilerlemektedir. Uyanmakta olan halk, tarihin tekerleğinin geri çevrilmesine asla izin vermeyecektir.

"Bugünkü durumda emekçi kitleler ve halklar için en tehlikeli yanılma, Çekoslovakya'nın haydutça parçalanması pahasına barışın sağlanacağı, Alman faşizminin bu zorbalıkla Avrupa'daki saldırı programını sona erdirdiği.... gibi yalan ve faşist eğilimli masallara inanmalarıdır. Sadece faşist canilerin yardakçıları, sadece halkları aldatanlar ve ümitsiz siyasi bunaklar böyle masallar yayabilirler. Sıhhatli bir akla sahip hiç bir insan, özellikle Münih komplosundan sonra, faşist saldırganların küstahlığının son derece arttığını inkar etmeyecektir." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, AYDINLIK Yayınları, s. 237)

"Çekoslovakya'ya ihanet ve Münih komplosu, işçi sınıfının dış politika ve ülkenin savunma sorunlarını burjuva hükümetlerinin keyfi yönetimine ve emperyalist kliklerin ve mali kodamanların iradesine bırakılmaması gerektiğini inandırıcı bir şekilde bir kere daha göstermiştir." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, AYDINLIK Yayınları, s. 245)

"Genel barışın savunulması, silahlı faşist saldırıya karşı halkların savunulması, bol pasifist demeçler ve yeminlerle gerçekleştirilemez. Gerekli olan aktif mücadeledir, gerekli olan karşı direniştir. Saldıran silahlı faşizme halkların zırhlı yumruğuyla karşı çıkılmalıdır." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, AYDINLIK Yayınları, s. 243)

"Bir dizi faşist cinayetler niçin mümkün oldu? Bu cinayetlerin mümkün olması, demokratik denilen devletlerin hakim çevrelerinin faşist saldırganlar karşısında sistemli geri gekilmeleri yüzündendir." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, AYDINLIK Yayınları, s. 233)

DİMİTROV

DOĞRU SİYASET, SOSYAL EMPERYALİSTLERE KARŞI DİŞE DİŞ BİR MÜCADELE VERMEKTİR

Çin Halk Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı Çiao Kuan-hua, eski ABD Savunma Bakanı Şlesinger onuruna, 7 eylül günü Pekin'de bir ziyafet verdi. Çiao Kuan-hua, ziyafette verdiği söylevde şunları belirtti;

"Şimdiki uluslararası durumdan kısaca ve mecazi olarak bahsedersek, dünyanın büyük bir kargaşalık içine düştüğünü, fırtınanın koptuğunu ve peşinden daha da şiddetli bir kasırganın geleceğini söylemeliyiz. Başka bir deyimle konuşursak, dünyadaki temel çelişmeler keskinleşmektedir. Dünya yeni ve önemli bir değişikliğe gebedir. Marksist-Leninist görüşlerimize uygun olarak biz, bugünkü dünyada ne gerçek bir yumuşamanın, ne de sürekli bir barışın varolacağına inanmıyoruz. Sınıfların mevcut olduğu bir çağda, barış iki savaş arasındaki geçici bir dönemdir ve siyasetin devamıdır. Hayat şu gerçeği açık bir şekilde göstermiştir ki, dünya hegemonyasını ele geçirmek yolundaki rekabet şiddetlendikçe, yeni bir dünya savaşı eninde sonunda gerçekleşecektir. Bu, insanın sübjektif iradesinden bağımsızdır.

"Sosyalizm maskesini takan o emperyalist büyük devlet, yumuşama hakkında avazı çıktığı kadar bağırmasına rağmen, silahlanma ve savaş hazırlığı faaliyetini yoğunlaştırmaktadır. Doktor Şlesinger'in açık olarak belirttiği gibi, 'O büyük devlet sözde barıştan laf ediyor, gerçekte ise savaşa hazırlık yapıyor'. O süper devletin yayılmacılık ihtirası karşısında, yatıştırmaya ve tavizde bulunmaya, hatta başkalarının çıkarlarını feda ederek kendisini savunmaya yeltenenler vardır. Onların bu düşüncelerinin gerçeğe uymayan boş hayaller olduğu ortadadır. 1930'larda Münih'in verdiği ders, bu gibi düşüncelerin "besle kargayı oysun gözünü" anlamına geldiğini ortaya koymaktadır. Kanımıza göre bugünkü doğru siyaset, gerçekliği göz önünde bulundurmak, halkı seferber etmek, halka dayanmak, birleştirilmesi mümkün olan bütün güçleri birleştirerek o emperyalist büyük devlete karşı dişe diş mücadele vermektir.

"Her türlü saldırı ve yayılmacılık haksızdır ve halkın desteğini kazanamaz. Yayılmacılar görünüşte azgın, gerçekte ise o kadar güçlü değildirler. Onlar, yenilgiye mahkumdurlar. Bağımsızlığı kazanmak, insiyatifi kendi elinde tutmak, kendi gücüne dayanmak, ayrıca derin tüneller kazmak, her yerde tahıl depo etmek ve asla hegemonya çabası içine girmemek, işte bizim politikamız budur.

"Devrimci iyimserlikle düşünüyoruz ve geleceğe tam bir güvenimiz vardır. İnsanlık toplumu her zaman fırtınalar içinde gelişiyor. Bugün de dünya halklarının mücadele içinde zaferle ilerledikleri kesindir".